

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Urška Petrič

Nova religijska gibanja na Kitajskem
– primer Falun Dafa

Diplomsko delo

Ljubljana, 2016

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Urška Petrič

Mentor: red. prof. dr. Aleš Črnič

Nova religijska gibanja na Kitajskem
– primer Falun Dafa

Diplomsko delo

Ljubljana, 2016

Nova religijska gibanja na Kitajskem – primer Falun Dafa

Na Kitajskem je religija globoko zasidrana v vsakdanje življenje ljudi. Kljub temu, da Kitajska uradno priznava le pet svetovnih religij (budizem, daoizem, katolicizem, islam in protestantizem), se je z urbanizacijo in modernizacijo v post-maoističnem obdobju pojavilo mnogo novih religijskih gibanj. Falun Dafa je prvič pritegnila pozornost svetovne javnosti aprila leta 1999 s protestom več tisoč pripadnikov pred zgradbo komunističnih voditeljev Zhongnanghai v Pekingu. Po tem dogodku je v manj kot treh mesecih Kitajska vlada prepovedala Falun Dafa. Njene pripadnike pa so pričeli sistematično preganjati. Od takrat naprej obstaja mnogo pogledov na to, kaj je Falun Dafa. Mnogi Falun Dafa opisujejo kot Či Gong, nekateri raziskovalci jo uvrščajo v duhovno gibanje ali religijo, mediji pa jo v večini primerov imenujejo sekta. Pripadniki pa gibanja Falun Dafa ne vidijo kot religijo, temveč kot napredno prakso Budove šole za samokultivacijo. V Sloveniji je Falun Dafa prisotna od leta 2003 in je dobro sprejeta. Praktikanti se trudijo ozaveščati ljudi in širiti resnico o pregonu praktikantov Falun Dafa na Kitajskem, deliti informacije o sami praksi in prikazovati izvajanje vaj interesentom ter nuditi vsakršno pomoč v zvezi s kultivacijo.

Ključne besede: nova religijska gibanja, Kitajska, Falun Dafa, Falun Gong.

New religious movements in China - The Case Study of Falun Dafa

In China religion is deeply rooted in every aspect of peoples lives. And despite the fact, that China only recognizes five world religions (buddhism, taoism, catholicism, islam and protestantism), many new religious movements started to show up with urbanization and modernization in post-maoist time. Falun Dafa first came to attention of the world's media in April 1999, when more than ten thousand practitioners congregated outside Zhongnanghai, compound that houses the highest officials of Communist Party, in Beijing. Less than three months later, the Chinese government banned Falun Dafa and started systematic suppression of its practitioners. Since then Falun Dafa has been described in many ways. Some call it qigong, scholars have referred to it as spiritual movement or religion, mainstream media calls it a cult. Falun Dafa practitioners don't see it as religion, but as advanced practice of Buddha School for cultivation. In Slovenia Falun Dafa is present since 2003 and it is well accepted. Practitioners are trying to inform people about suppression of Falun Dafa in China, share informations about the practice, demonstrate the exercises to those, who are interested, and offer help with cultivation practices.

Key words: new religious movements, China, Falun Dafa, Falun Gong.

KAZALO VSEBINE

1	UVOD	6
1.1	CILJI DIPLOMSKEGA DELA.....	6
1.2	HIPOTEZE	6
1.3	METODOLOGIJA	7
2	NOVA RELIGIJSKA GIBANJA	8
2.1	OPREDELITEV POJMA	8
2.2	TRJE TIPI NRG PO ROYU WALLISU.....	11
2.2.1	<i>Svet zavračajoča NRG</i>	11
2.2.2	<i>Svetu pritrjujoča NRG</i>	12
2.2.3	<i>Svetu prilagajajoča se NRG</i>	13
2.3	NRG NA KITAJSKEM	13
2.3.1	<i>Zgodovinski pregled</i>	14
2.3.2	<i>Ljudska religija</i>	15
2.3.3	<i>Budizem</i>	16
2.3.4	<i>Konfucionizem</i>	17
2.3.5	<i>Daoizem</i>	18
2.3.6	<i>Ljudska republika Kitajska</i>	19
3	FALUN DAFA	22
3.1	USTANOVITELJ	22
3.1.1	<i>Biografija</i>	23
3.1.2	<i>Li Hongzhi in Falun Dafa</i>	25
3.1.3	<i>Življenje v tujini</i>	25
3.2	DOKTRINA	25
3.3	KLASIFIKACIJA	28
3.3.1	<i>Falun Dafa kot religija</i>	28
3.3.2	<i>Falun Dafa kot sekta</i>	31
3.3.3	<i>Falun Dafa kot politično gibanje</i>	32
3.3.4	<i>Falun Dafa kot milenaristično ali revitalizacijsko gibanje</i>	34
3.4	ZGODOVINA FALUN DAFA	36
3.4.1	<i>Falun Dafa in Či Gong</i>	36
3.4.2	<i>Vzpon Falun Dafa</i>	38
3.4.3	<i>Falun Dafa in mediji</i>	41
3.4.4	<i>Zatrje Falun Dafa</i>	44
3.4.5	<i>Obdobje po zatrtju Falun Dafa</i>	46

3.5	FALUN DAFA IN INTERNET	48
3.5.1	<i>Pomen interneta za Falun Dafa</i>	48
3.5.2	<i>Pregled spletnih strani Falun Dafa</i>	50
3.5.3	<i>Vsebina spletnih strani.....</i>	52
3.6	FALUN DAFA V SLOVENIJI	53
3.6.1	<i>Analiza skupnosti Falun Dafa v Sloveniji – vprašalnik.....</i>	54
3.6.2	<i>Spletne strani Falun Dafa v slovenskem jeziku</i>	55
4	ZAKLJUČEK.....	56
5	LITERATURA IN VIRI.....	58
	PRILOGA	64

1 UVOD

Falun Dafa ali Falun Gong je novo religijsko gibanje na Kitajskem. Izraza Falun Dafa in Falun Gong sta v nekem smislu sopomenki, saj se nanašata na isto verovanje in prakso. Pripadniki uporabljajo izraz Falun Dafa, saj verjamejo, da je njihova praksa na višjem nivoju kot Či Gong in z uporabo termina dafa namesto gong še poudarijo razliko med Falun Dafa in Či Gongom. Za namene diplomskega dela sem se odločila za uporabo izraza Falun Dafa, ker ta izraz uporablja učitelj Li Hongzhi ter tudi pripadniki tega gibanja. Novo religijsko gibanje Falun Dafa bi lahko opisali kot skupek budistične meditacije, daoistične kultivacije in vaj Či Gong. Vendar pa Falun Dafa ni veja katere od zgoraj naštetih smeri. Gre v bistvu za gibanje, ki prakticira Falun Dafa in od tod tudi prihaja poimenovanje. Pripadniki Falun Dafa so prevedli pojmovanje sledeče: Falun Dafa pomeni Zakonsko Kolo Velikega Zakona ali Zakonsko Kolo Velike Poti. Falun Gong pa pomeni Kultivacijska energija Zakonskega Kolesa ali Vaja Zakonskega Kolesa.

1.1 Cilji diplomskega dela

Cilj diplomskega dela je analiza skupnosti Falun Dafa v Sloveniji na podlagi njihove spletne strani in na podlagi intervjuja s praktikantom Falun Dafa. Na Kitajskem so njegovi pripadniki sistematično preganjani in pri njih so kršene temeljne človekove pravice. Kljub vsem tem kršitvam pa se gibanje ne odziva z nasiljem, temveč z mirnimi protesti. Zanima me, s katerimi izzivi se srečuje skupnost Falun Dafa v Sloveniji.

1.2 Hipoteze

1. Zagovarjanje ateizma s strani Komunistične partije Kitajske, hitra urbanizacija in deagrarizacija spodbudijo porast Falun Dafa.
2. Elementi Či Gongga, vključeni v Falun Dafa, in vpetost te prakse v kitajsko tradicijo ter dojetje Či Gongga kot načina vzdrževanja zdravja so bili dejavniki, zaradi katerih Falun Dafa sprva ni bila dojeta kot religijsko gibanje in posledično ni bila preganjana.
3. Falun Dafa kljub represiji s strani Komunistične partije Kitajske nima značilnosti milenarističnega gibanja, njeni pripadniki zavračajo nasilje.
4. Za razširitev Falun Dafa po vsem svetu je zaslužen internet, saj omogoča povezovanje pripadnikov ter razširjanje naukov, literature in video priročnikov za vadbo.

1.3 Metodologija

V nalogi uporabljene metode so analiza sekundarnih virov (knjig, člankov, internetnih virov), pri analizi gibanja Falun Dafa študija primera ter analiza primarnih virov.

Sprva bom analizirala nova religijska gibanja na splošno (opredelitev pojma, značilnosti), nato se bom osredotočila na pojav NRG na Kitajskem (kitajska religijska tradicija, NRG na Kitajskem ter družbeni dejavniki NRG na Kitajskem). Na koncu bom s študijo primera predstavila in opisala novo religijsko gibanje Falun Dafa od njenega nastanka do danes. Osredotočila se bom predvsem na njegov vpliv v kitajski družbi ter na njegov porast v svetu. Kot dodatek bom na koncu naloge dodala predstavitev Falun Dafa v Sloveniji.

Za zapisovanje kitajskih besed bom uporabljala slovenjenje v primerih, ko za to obstaja poslovenjena beseda (na primer: Či Gong, imena krajev, kot je Peking, itd.). V primeru, da ni poslovenjene besede, pa bom uporabila uraden sistem transkripcije pinyin (na primer: xiejao – kult itd.).

2 NOVA RELIGIJSKA GIBANJA

2.1 Opredelitev pojma

Nova religijska gibanja (v nadaljevanju NRG) je sintagma, ki se v današnjem času uporablja na področju sociologije, pri raziskavah religije ter tudi v javnih razpravah in v medijih. Študije NRG so se pojavile v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, in sicer kot poddisciplina sociologije religije. Pred tem sta se za označevanje novih religijskih gibanj uporabljala predvsem izraza kult in sekta, ki pa sta čez čas pridobila negativen prizvok. Le-ta se je pojavil zaradi tega, ker so predvsem mediji v veliko primerih ta dva pojma uporabljali v negativnem smislu. Povezujeta se s skupinami, ki se ljudem zdijo nenavadne in imajo čudne obrede, drugačen način življenja ter pripadnike pridobijo na svojo stran tako, da jim "operejo možgane".

Eileen Barker ¹ v enem svojih člankov pravi: "V popularnem govoru se pojma kult in sekta pogosto uporabljata tako, da označujeta govorčevu negativno oceno religije ali skupine. Zaradi tega razloga so družboslovci začeli uporabljati bolj nevtralen izraz "novo religijsko gibanje", da so tako pokrili širok spekter netradicionalnih ali alternativnih religij, ki so prišle v javnost na Zahodu v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja" (Barker 2011, 2).

Pojem novo religijsko gibanje je precej nov, vendar pa ni povsem natančen pri tem, kar opisuje. Novo – to naj bi se nanašalo na nekaj, kar je novejšega izvora, vendar v vseh primerih ni tako, saj nekatera NRG izhajajo že iz preteklosti, so pa postala bolj vidna (popularna) sredi prejšnjega stoletja (npr. japonsko NRG Soka Gakkai). Religijsko – tudi ta del ni v pomoč, saj gibanja niso kar tako priznana kot religije. Gibanje – nam da občutek, da gre bolj za fluidno in ne zelo povezano skupino. Celo ne organizacijo. Vendar pa so nekatera NRG zelo dobro organizirana in imajo izrazito hierarhično strukturo (npr. Scientološka cerkev).

¹ Eileen Barker (1938–) je britanska upokojena profesorica sociologije religije na The London School of Economics and Political Science. Njeno glavno raziskovalno področje zadnjih 40 let so 'kulti', 'sekte' in nova religijska gibanja (LSE Sociology, 2013).

Michael Thomas ² (2012, 3) poda še naslednji zelo zanimiv pogled: "*Naslednja stvar, ki bi jo morali upoštevati, ko želimo definirati, kaj NRG so, je zelo enostavno ta: končna definicija, ki se nanaša na posamezno skupino, na koncu pripada članu skupine. Če član misli, da bi se njegova ali njena skupina morala obravnavati kot religija, potem ni važno, katero definicijo uporabi nekdo, ki ni iz te skupine, saj bo za člana te skupine še vedno religijsko gibanje*".

Eileen Barker pa je podala tudi eno vplivnejših definicij NRG. V svojem članku z naslovom "New religious movements: their incidence and significance" poudarja:

Definicija, iz katere izhajam jaz, je, da je NRG novo, če je postalo vidno po drugi svetovni vojni, ter da je religijsko z vidika, da ponuja ne samo ozke teološke izjave o izvoru in naravi nadnaravnega bitja, temveč ponuja odgovore na nekatera druga ultimativna vprašanja, na katera tradicionalno odgovarjajo glavne religije. Vprašanja, kot so: Ali obstaja Bog? Kdo sem jaz? Kako naj najdem smer, smisel in namen življenja? Ali obstaja življenje po smrti? Ali je v ljudeh kaj več kot le fizična telesa ter takojšnja interakcija z ostalimi? (Barker 1999, 4).

Barkerjeva (2011, 3 – 4) v svojem članku o staranju znotraj religijskih gibanj poudari, da ni pametno posploševati pri novih religijskih gibanjih. Najprej pravi, da se razlikujejo glede na tradicije, iz katerih izhajajo, v tem, v kar verjamejo, v verskih praksah in odnosu do preostale družbe. Poleg tega pa poda še šest značilnosti, ki jih je treba upoštevati. Prvič: tisti, ki se spreobrnejo v novo religijo, so bolj entuziastični in aktivni kot tisti, ki se v religijo rodijo. Drugič: v preteklosti so se v NRG vključevali predvsem socialno, politično ali ekonomsko zatirani, medtem ko se po letu 1970 v NRG vključujejo mlajši odrasli iz srednjega razreda. Tretjič: NRG običajno vodi ustanovitelj, ki ima karizmatično avtoriteto, ki mu jo priznavajo privrženci, in ga ne omejujejo pravila ali tradicija in je zato nepredvidljiv in ne odgovarja nikomur, razen mogoče Bogu. Četrtrič: predvsem svet zavračajoča NRG imajo zelo izrazito mejo med dobrim in slabim in posledično "njimi" in "nami", kar povzroči, da se pripadniki odrežejo od preostale družbe. Petič: kot posledica tega, da gibanja ponujajo alternativni način življenja, se pojavljajo trenja med skupino in preostalo družbo. Šestič: nove religije se hitreje in bolj radikalno spreminjajo kot že uveljavljene religije, kar povzroči, da se v NRG rodi druga generacija, neizogibno je, da bo karizmatični voditelj preminil ter da se bodo pripadniki postarali, kar bo pomenilo, da bo skupina izpostavljena veliki preobrazbi.

² Michael Thomas je profesor na Boston University Arts & Science, Department of Religion. Njegovo raziskovalno delo se osredotoča na kitajske religije, vključno s konfucionizmom, budizmom, daoizmom in popularnimi religijami (Boston University Arts & Sciences Department of Religion, 2016).

2.2 Trije tipi NRG po Royu Wallisu

Roy Wallis ³ (2004) je NRG razdelil glede na njihov odnos do okolja. Loči svet zavračajoča, svetu pritrjujoča in svetu prilagajajoča se NRG. V naslednjih poglavjih so opredeljeni in razloženi vsi trije tipi NRG po Royu Wallisu.

2.2.1 Svet zavračajoča NRG

Svet zavračajoča NRG obsojajo materialistični svet in vsakršni osebni uspeh, ki iz tega izhaja. Po njihovem je človeštvo izgubilo stik z bogom, onesnažuje okolje, posameznik ni več pomemben, družba ne sledi božjemu načrtu. Svet je poln neiskrenosti, konfliktov in pohlepa. Obsojajo urbano industrijsko družbo, posebno še individualni uspeh, ki se izraža v bogastvu in potrošnji. Želijo si bolj preprostih oblik življenja ter ponovno odkrivanje boga. Zavračajo materializem postmoderne družbe. Med svet zavračajoča NRG spadajo Božji otroci, Nebeška vrata, Aum Shinrikyo itd.

Svet zavračajoča NRG pričakujejo velike družbene spremembe, pričakujejo, da bodo zavladata svetu in se na to tudi pripravljajo. Verjamejo, da ko bodo vsi postali člani tega gibanja in bodo na svojo stran pridobili voditelje, bodo na svetu zavladata nova pravila in bo nastopil nov svetovni red. Povezanost med političnim in religioznim. Poskušajo tudi združiti ali spreobrniti posvetne institucije v religiozne institucije.

Od pripadnikov se zahteva popolna predanost, opustitev prejšnjega življenja. Spreobrnitev je zelo hitra. Organizirani so kot totalne institucije, njihovo življenje pa je v celoti nadzorovano. Stik z zunanjim svetom je omejen. Celotno življenje v skupnosti je podrejeno voditelju in ciljem skupnosti. Tudi zakonska zveza in spolni odnosi so podvrženi pravilom skupnosti. Lahko sicer zunaj skupnosti zbirajo finančna sredstva, vendar se nekatere skupine organizirajo tako, da imajo samooskrbo. Seveda pa te NRG prejemajo tudi denar od svojih pripadnikov, od donacij, od prodaje svojih izdelkov ter od zunanjih podpornikov.

Svet zavračajoča NRG privlačijo predvsem družbeno marginalizirane posameznike, ki so dobro izobraženi in preskrbljeni. Predvsem se v te skupine vključujejo mladi, belci, ljudje

³ Roy Wallis (1945–1990) je bil sociolog religije in dekan Fakultete za ekonomijo in družbene vede v Belfastu (Encyclopedia of Religion and Society, 2016).

srednjega razreda, dobro finančno preskrbljeni. Le-ti tudi nimajo težav s ponovno vključitvijo v družbo, če skupino zapustijo. Svet zavračajoča NRG imajo manj članov. Razloga za to sta predvsem dva. Prvi je, da jih pripadniki zaradi strogih pravil kmalu zapustijo, drugi pa, da so v javnosti negativno predstavljena in se za njih smatra, da ogrožajo življenja posameznikov v gibanju ter tudi samo družbo (Wallis 2004, 39–50).

2.2.2 Svetu pritrjujoča NRG

Svetu pritrjujoča NRG obstoječi družbeni red in družbene vrednote sprejemajo, ravno tako sprejemajo družbene norme in cilje. Verjamejo, da je pot do popolne izpopolnitve v posamezniku in njegovih odločitvah. Samo posamezniki sami lahko spremenijo stanje nezadovoljstva, nesreče, trpljenja in bolezni. Družbene spremembe bodo posledica individualnih sprememb. Primeri takih gibanj so scientologija, Transcendentalna meditacija, gibanja človeškega potenciala.

Te NRG posameznikom ponudijo pomoč posamezniku, da doseže svoj potencial, ki je po njihovem neizkoriščen. Ponujajo telesno, duhovno in mentalno osvoboditev. Gibanju se posamezniki ne pridružujejo zato, da bi pobegnili pred svetom, temveč da bi izboljšali sebe in svet. Posameznik mora sprejeti odgovornost za stvari, ki se dogajajo okrog njega. Ker se svobodno odloča o tem, kako bo deloval v določenih situacijah, je tudi sam odgovoren za stvari, ki se mu zgodijo. Sam je odgovoren za bolezen in neuspeh. Preobrazba posameznikov, da dosežejo svoje potenciale, je mogoča s pomočjo teorije, ki se jo da hitro naučiti, ter tehnik, ki jih lahko vsakdo osvoji. Med te tehnike spadajo na primer meditacija, mrmranje, gibalne vaje itd. Ni pa poudarka na skupinskih dejavnostih. Posameznik vse to lahko doseže sam.

Svetu pritrjujoča NRG ponujajo svoje storitve na trgu. Le-te tudi oglašujejo. Namenjene so širokemu spektru uporabnikov. Od njih se ne zahteva popolna predanost in tudi urnik tečajev je prilagojen tako, da se jih pripadniki lahko udeležijo v prostem času. Zaradi marketinške naravnosti se je tudi prikrila religijska osnova, saj se bolj poudarja znanstveni vidik idej in tehnik.

Značilnosti tradicionalnih religij pa tem NRG manjkajo. Nimajo verskega prostora, kjer bi izvajale rituale, nimajo skupinskega čaščenja in nimajo predpisanega načina obnašanja. Vse to pa vodi tudi v očitke, da sploh niso prave religije. Nenavadne so tudi tehnike, ki jih poučujejo, ter sama predstava o bogu, ki je običajno razpršena, kozmična energija, ki jo lahko najdemo v

vsakem človeku. Ta NRG so v koraku s svetom in so zato privlačna za ljudi, ki so integrirani v družbo (Wallis 2004, 51–65).

2.2.3 Svetu prilagajajoča se NRG

Svetu prilagajajoča se NRG so s svetom zadovoljna ali pa nimajo opredeljenega mnenja. Pripadniki tega gibanja izhajajo iz srednjega sloja in niso nezadovoljni s svetom, želijo pa si boljših duhovnih vrednot. Pripadnikom ni treba prekiniti stikov z družino in prijatelji, lahko se tudi sami odločijo, ali bodo svojo pripadnost religiji kazali navzven. Zato pripadnost tem NRG ne vpliva na življenjski slog. Primeri svetu prilagajajočih NRG so Soka Gakkai, Subud, Društvo eterikov, neobinkoštniki, Karizmatična prenova ipd.

Ta NRG nasprotujejo prevladujočim religijskim organizacijam. Zavzemajo se za duhovno spremembo na osebem nivoju in se ne osredotočajo na družbene spremembe. Duhovno vzgojo svojih članov vršijo s skupinskimi obredi čaščenja in s skupinskimi vajami. Zagotavljajo podporo in uteho in dajejo posamezniku moč za življenje. Obredi, ki jih izvajajo, so kolektivni in se odvijajo v prostem času posameznikov (Wallis 2004, 65–68).

2.3 NRG na Kitajskem

Religija se je na Kitajskem začela razvijati že v starejši kameni dobi, torej pred več kot 50.000 leti. Razvoj religije je šel tako kot drugod po svetu skozi več stopenj, in sicer od čaščenja narave, duhov in totemov do čaščenja bogov. Še danes pa ljudje prakticirajo nekatere primitivne religiozne ideje in običaje. S pojavom budizma pred okrog dva tisoč leti se je na Kitajskem pojavilo sistematično pojmovanje religije. Kmalu za budizmom se je na Kitajskem pojavil daoizem. Krščanstvo in islam sta se razširila kasneje (Luo 1991, 15).

Kot sem pisala že zgoraj, je religija močno zasidrana v vse vidike družbenega življenja na Kitajskem. Tu ne moremo govoriti o ločenosti države in cerkve, kot to velja za večino držav na Zahodu. Kitajska že več kot dva tisoč let kontrolira in regulira glavne religije ter ostro zatira xie jiao ("zlobne nauke") in hui ("zaprisežene bratovščine" in "skrivne družbe"), heterodoksne nauke in tajne organizacije, ki so v nekem generičnem smislu podobne novim religijskim gibanjem na Zahodu.

Konfucionizem je bil glavna osnova družbeni ideološki osnovi. Vladarji več dinastij so se vključevali v rituale, proces, s katerim so dosegli sožitje z Nebesi, lokalnimi božanstvi in

predniki ter s tem zagotovili mir, blaginjo in red v kraljestvu. Tradicionalni rituali ter prepričanja so bili pomemben del vladanja in glavni vir družbene harmonije in kohezije. Deviantna prepričanja so bila osebna izbira, vendar če so bila izražena javno, so ogrožala stabilnost celotne družbe (Lowe 2001, 213–218).

Najbolj so bile regulirane in preganjane avtohtone kultske religijske skupine, ki so se najprej pojavile v dinastiji Yuan in se v Kitajski kulturni sferi ohranile do danes. Nevarnosti, ki so jih ta novoreligijska gibanja predstavljala, so postale očitne v dinastiji Čing (Qing), ko ni minilo desetletje brez oborožene vstaje. Vladajoča elita dinastije Čing se je zelo bala tajnih bratovščin in kultaških religijskih skupin, zato jih je združila v skupine, ki so bile označene za preganjanje in kaznovanje. Kljub drakonskim kaznim pa se širjenje novih religijskih gibanj ni ustavilo, kar kaže na to, da so milijoni Kitajcev iskali duhovno in finančno pomoč, ki so jo te skupine nudile (prav tam).

S prihodom budizma so se Kitajci prvič srečali s spiritualno tradicijo, ki je bila ločena in včasih celo v konfliktu s skupnimi prepričanji in praksami skupnosti. Budizem ni samo razširil duhovnega horizonta Kitajcev, ponudil je tudi koncept konverzije. Budizem jim je ponudil celovit način življenja, ki ga je mogoče preučevati, oceniti in sprejeti. Tuje religije (budizem, islam in kasneje krščanstvo) ter daoizem so vedno bile regulirane in nadzorovane s strani birokracije skozi različne dinastije (prav tam).

2.3.1 Zgodovinski pregled

Religija je globoko zasidrana v vse vidike družbenega življenja na Kitajskem. Poleg budizma, daoizma in konfucionizma se v današnjem času pojavlja tudi mnogo drugih religij, ki imajo vedno več pripadnikov. Kategorizacija verskih prepričanj Kitajcev je problematična, saj se v veliki večini izraža v kontekstu družine in skupnosti in ni pogojena s sprejetostjo specifične doktrine ali s pripadnostjo določeni cerkvi. Dnevni rituali in čaščenja so običajno domena družine, skupnosti ali teritoriji pa imajo običajno svoje periodične obrede. Budistični in daoistični menihi v večini primerov živijo v samostanih izven mest in vasi, v katere pa hodijo ob določenih ritualih, kot sta na primer poroka ali pogreb.

"Če upoštevamo modrost kitajskih prerokb, je večina antologij kitajske religije organizirana po logiki treh nauk (sanjiao) konfucioizma, daoizma in budizma" (Teiser 1996, 1).

Težko je natančno oceniti, koliko je pripadnikov različnih religij na Kitajskem, saj uradne statistike ne vključujejo pripadnikov neregistriranih verskih skupin. Glede na nedavne neuradne ocene je na Kitajskem preko 200 milijonov vernikov. Ne glede na negotovosti glede števila vernikov, pa sta dejstvi veliko število vernikov različnih religijskih praks in razširjen vpliv religije v Kitajski družbi (Xie 2006, 72 – 73).

2.3.2 Ljudska religija

Ljudska religioznost je religioznost, ki se opira na versko tradicijo in je ob robu tistemu, kar narekuje uradna duhovščina. Vsebuje tiste vzorce vedenja in nauke, zlasti pa rituale, ki jih udejanja množica 'navadnih' vernikov, kar pa je pogosto v nasprotju z uradnim naukom oziroma uradno, cerkveno predpisano religioznostjo. Ljudska religioznost je del tradicionalne kulture in je za številne vernike v vsakdanjem življenju bolj pomembna kot uradni nauk (Flere v Flere in Kerševan 1995, 72).

Ljudska religija je bila razširjena na Kitajskem pred konfucionizmom. Svoje korenine je imela v kitajski antiki, prehistoričnem času mitov in misticizma. Kitajska ljudska religija je bila panteistični animizem, ki je bil sestavljen iz narave in vesolja kot živega, naseljenega z bogovi in duhovi.

Mit iz četrtega do drugega stoletja pred našim štetjem pravi, da ni bilo v začetku ničesar, razen prvobitne pare v brezobličnem prostoru. To naj bi predstavljalo kozmično energijo Taiji, ki je urejala snov, čas in pa prostor. Meglica naj bi se nato spremenila v nebesa in zemljo, žensko in moškega ter v binarni jin in jang pojav. Posledično naj bi nastala osnova za vesolje, ki pa je sestavljena iz petih elementov, in sicer vode, ognja, kovine, lesa in pa zemlje. Interakcija med njimi sestavlja dao. Usoda ljudi je bila določena s strani nebes ali tian, ki je nagrajevalo krepost in kaznovalo hudobnost. Moški element je jang, jin pa je ženski element, skupaj sta ustvarila vse drugo. Ljudje smo bili ustvarjeni z namenom, da bi bili dobri, in zunanji vplivi naj bi bili krivi za pokvarjenost ljudi. Ob smrti posameznika sta se šen in či vrnila v nebesa, medtem ko sta se fizično telo in materialna duša vrnila na zemljo (Chang 2004, 33–35).

Kot del živega Kozmosa so tudi rastline imele dušo in glede na količino le-te, ki jim jo je dalo vesolje, so verjeli, da imajo nekatere rastline veliko moč (na primer ginseng). Tudi kosti in les – kot del živega vesolja – naj bi bili živi. Tudi neživa narava se je razlikovala glede na to,

koliko je imela v sebi duši podobne substance. Cinabarit, zlato, srebro, žad, biseri naj bi imeli še posebej veliko snovi, podobne duši, in naj bi pomagali pri zdravljenju bolezni, podaljševati življenje in celo oživiti tiste tik pred smrtjo (prav tam, 33–35).

2.3.3 Budizem

Budizem ima svoj izvor v Indiji, od koder se je tudi razširil na Kitajsko. Temelje za budizem je postavil Sidharta Gautama pred 2500 leti. Kasneje so ga poimenovali Buda, kar pomeni prebujeni, razsvetljeni. Danes naj bi bilo – po nekaterih statistikah – več kot 500 milijonov budistov, ki pa v večini prihajajo iz dežel vzhodno od Indije.

Budistična doktrina se imenuje dharma (sanskrt) ali dhama (pali), kar pomeni nauk. Dharma sestoji iz štirih plemenitih resnic, ki jih je Buda širil po njegovem osebnem razsvetljenju. Prva resnica se imenuje dukha (trpljenje) – ne trpljenje v pravem pomenu besede, ampak v smislu, da je življenje nezadovoljivo. Druga resnica dukha samudaja – truditi se spremeniti minljive stvari v neminljive, vzrok dukhe pa je tanha (hrepenenje, želje). Tretja plemenita resnica je dukha nirodha, ki pravi, da je trpljenje mogoče ustaviti, saj je sreča mogoča v stanju miru (nirvana). Četrta plemenita resnica pa se imenuje magha in je pot do nirvane. Magha je osemčlena pot in človek, ki hodi po tej poti, zapušča stanje neprebujenosti ter se bliža nirvani (končno razsvetljenje glede življenja) (Smrke 2000, 96–115).

Po napornih začetkih je budizem potreboval pet stoletij, da se je uveljavil na Kitajskem, močno pa se je razširil v času dinastije Tang in Song. Ni naključje, da sta bila daoizem in budizem glavna religijska rivala konfucionizmu, saj sta za razliko od njega, ki se je osredotočal na medčloveške odnose, ponujala rešitev za trpljenje v fizični in emocionalni nenavezanosti (Chang 2004, 41–43).

V budizmu je cilj religioznega življenja razsvetljenje skozi meditacijo. Vse, kar je zunaj notranjega življenja, je prazno in nepomembno, samo iluzija. Človeško življenje je minljivo. Modrost (bodhi) je rezultat intuicije srca in ne razuma. Duša se ob smrti preseli in ponovno reinkarnira v človeku, živali, demonu ali bogu. Transmigracija je določena z moralnim zakonom (karmo), ki je seštevek dobrih in slabih dejanj v življenju. Izboljšanje karme se lahko doseže z dobrodelnostjo (paramita) in izogibanju grehu (na primer: kraji, prešuštvu, prevari, ubijanju, kajenju ...). Boljše kot dobra reinkarnacija pa je, da ni ponovnega rojstva, osvoboditev iz karmičnega kolesa. Tisti, ki dosežejo razsvetljenje in so osvobojeni iz

karmičnega kolesa reinkarnacije in ponovnega rojstva, postanejo buda, tisti, ki dosežejo nirvano, vendar se odločijo, da se vrnejo kot ljudje in pomagajo človeštvu, pa bodhisattve. Tako lahko s pravim delovanjem vsak človek doseže božanskost (prav tam, 41–43).

2.3.4 Konfucionizem

Konfucionizem ali tudi konfucijanstvo je vzhodnoazijska filozofsko-politična smer. Poimenovana je po Konfuciju, državnemu uradniku in filozofu, ki se je rodil v provinci Lu na Kitajskem leta 551 pred našim štetjem. Osredotoča se predvsem na pravila vedenja, ki vodijo v harmonijo, se pravi na medsebojne odnose, politične sisteme in družbene ureditve (Smrke 2000). Konfucionizem temelji na štirih knjigah (knjiga zgodovine, poezije, sprememb in spomladanski ter jesenski letopis) iz najzgodnejšega obdobja kitajske književnosti in pa na petih klasikah (razprave, veliki nauk, nauk o sredini, mencij in knjiga obredov), ki so jih dodali v kasnejših obdobjih.

Elementi ljudske religije so se ohranili tudi v konfucionizmu. Konfucij, ustanovitelj konfucionizma, je ljudem pripisal dve duši. Po smrti naj bi se telesna duša "vrnila navzdol", medtem ko naj bi se eterična duša "vrnila navzgor". Tako kot v ljudski religiji je Konfucij verjel, da so ljudje v osnovi dobri. Spoštoval je tradicijo in ni prinašal novih idej (Chang 2004, 35–39).

Konfucij je težil k temu, da ljudje ne iščejo boga v sebi, ampak v medčloveških odnosih. Prav tako je bil mišljenja, da je družba strogo hierarhično urejena in da so nekateri ljudje podrejeni drugim. Zagovarjal je tudi, da otroci spoštujejo starše, da mlajši spoštujejo starejše ter da žena spoštuje moža. Ker pa lahko nadrejeni hitro podležejo skušnjavi in izkoristijo svoj položaj, je bil mnenja, da si je treba avtoriteto zaslužiti in da je nadrejeni dolžan skrbeti izključno za blaginjo podrejenih.

Vodilo konfucionizma je bila predpisana moralna filozofija o pravilnem življenju in krepostnem upravljanju, ki je dala velik poudarek redu in konformnosti, tradiciji in avtoriteti. Obstajal je red v vesolju, ki je bil nadrejen, vendar ne neodvisen od človeške volje. Dolžnost ljudi je bilo ravnanje glede na red v vesolju tako, da so pazili na svoje osebno obnašanje in čustva. S samokontrolo naj bi človek prevzel moralno kultivacijo, da postane odličnik. Posameznik mora stremeti k temu, da pridobi in izboljša določene vrline. Med njimi tudi pravilno obnašanje (li) in spoštovanje starejših (xiao). Ko postane odličnik, človek spozna red

vesolja. Samokontrola tudi narekuje, da se človekove strasti omejujejo z obredi in rituali. Pomembna sta bila zmernost in harmonija, izobilje naj bi bila največja napaka. Civiliziran človek naj bi svoja čustva kazal le skozi konvencionalna pravila njihovega izražanja. Z utišanjem čustev in zmernim izražanjem veselja in žalosti so rituali iz čustev odstranili turbulentnost in nasilje. Ta pravila obnašanja (prisebnost, samokontrola in brezstrastnost), ki delujejo doma, v družbi in cesarstvu, preprečujejo družbeno zmedo, saj za vsak odnos med ljudmi obstajajo določena pravila (Chang 2004, 35–39).

Glede na turbulentne čase, v katerih je živel Konfucij, je razumljivo, da so njegovi nauki temeljili na družbenem redu in stabilnosti. Elementi ljudskih religij so bili izbrani le zaradi njihove funkcionalnosti in vzdrževanja stabilne družbe. Koncept Nebeškega mandata je zagotavljal vladarju Kitajske politično legitimnost. Poudarek na moralni popolnosti posameznika je – namesto zanašanja na zakone in regulative – omenil, da bodo ljudje kontrolirali sami sebe. Koncept hierarhičnih in avtoritarnih odnosov med ljudmi je pomagal vladarju vzdrževati red in kontrolo. Socializacija, ki je potekala že od otroštva, o poslušnosti in podrejanju absolutni avtoriteti staršev, se je odražala tudi v obnašanju do političnih avtoritet. Z institucionalizacijo konfucionizma so njegovi nauki postali rutina in ritualistični. Osebna kultivacija je bila podrejena tradiciji in običajem. Čez čas je konfucionizem postal le še ideologija moralnega pozitivizma, ki je temeljil na družbeni konformnosti (prav tam, 35–39).

Tako kot konfucionizem tudi daoizem izhaja iz ljudske religije. Vendar pa je bil daoizem bolj vpet v misticizem – v tradicionalne skrivnosti urokov in talismanov, v pravila prerokovanja in čarobnih molitev ter v astralno, zdravilstveno in farmacevtsko znanost. V to pa je spadal tudi Či Gong, uporaba dihalnih vaj za podaljšano zadrževanje zraka, praksa, za katero so verjeli, da poveča moč in podaljša življenje.

2.3.5 Daoizem

Daoizem (daoijao) je kitajska religija, ki ima dolgo tradicijo. Nastala naj bi v času življenja in delovanja njenega ustanovitelja Lao Zija, ki je najverjetneje živel v 6. stoletju pred našim štetjem v mestu Luoyi v fevdalni državi Chu. Lao Zi naj bi bil avtor prve knjige o daoizmu z naslovom *Dao de jing* oziroma *Knjiga o poti in njeni moči* (Smrke 2000, 124).

Daoizem na začetku ni bil pojmovan kot religija, ampak kot življenjska filozofija, tako kot pri konfucionizmu. Na tem filozofskem temelju pa se je skozi stoletja razvilo čaščenje Lao Zija in religijske praktilke. Daoizem se je v 5. in 4. stoletju pred našim štejetem oblikoval kot filozofska šola in šele v 2. ali 3. stoletju našega štejetja dobil primesi religije. Takrat se je podoba Lao Zija dvignila na božansko raven. Daoizem je bil obogaten z mitološkimi elementi in rituali (Milčinski 2003, 113).

Daoistični panteon je sestavljen iz božanstev, ki so zadolžena za določene točke v človekovem življenju in naravi, med njimi so božanstva jam, izvirov, brezen in vrhov. Bogovi in duhovi so bili razvrščeni v hierarhijo, ki je bila podobna cesarski birokraciji. Cesar je vladal v sekularnem svetu, božanstva pa so bila zadolžena za življenje po smrti. Po sedmem stoletju se je s prihodom budizma v daoizem preneslo verovanje v kazen za človekova dejanja. Daoizem je za razliko od konfucionizma, ki je bil usmerjen v človeške odnose, predlagal ločitev "jaza", tj. emocionalnega – če že ne fizičnega – iz medčloveških odnosov in družbe. Osrednji pojem daoizma je pot (dao), ekstaza, ki nastopi, ko se človek zlije z vesoljem. Da se to doseže, sta potrebna tako asketski način življenja kot tudi sistematska inertia ali nedejavnost (wuwei), ki pomeni, da človek pusti, da gredo stvari svojo pot. Prava modrost izhaja iz izpraznjenega srca in misli, brez vsake ideje ali čustva. Modreci so živeli v osami in so se izogibali človeškim potrebam, kot so ljubezen, poželenje, slava, sreča, popularnost in uspeh (Chang 2004, 39–41).

2.3.6 *Ljudska republika Kitajska*

Ljudska republika Kitajska obsega večino kulturnega, zgodovinskega in zemljepisnega območja, ki ga poznamo kot Kitajska. Ustanovljena je bila leta 1949 in od takrat naprej jo vodi Komunistična partija Kitajske. Večina prebivalcev je pripadnikov ljudstva Han. Večkrat je bilo že omenjeno, da so bile religije in verniki na Kitajskem skrbno nadzorovani in preganjani, kljub temu pa se ljudje niso odpovedali svojemu verovanju.

Odnos med religijo in oblastjo na Kitajskem je že dolgo sporen. Dinastije so imele poseben odnos do religijskih organizacij, saj so si s podporo ritualov poskušale pridobiti legitimnost. Ljudske religije pa so uspevale v lokalnih družbah, in to kljub poskusom uradne kontrole. Religija je bila tudi izvor upora proti imperialni oblasti, pogosto v obliki skrivnih družb kot tudi v kmečkih uporih, ki jih je navdihnila religijska predanost. V maoističnem obdobju je

socializem predstavljal velik izziv družbeni osnovi tradicionalnih kitajskih ljudskih religij (Potter 2003, 11).

Čeprav so komunistični voditelji nasprotovali konfucionističnim naukom, je Mao Zedong še vedno verjel v skoraj magično moč družbene konformnosti in se je počutil osebno ogroženega s strani vseh ideoloških odporov. Ker so bile religije vir kompetitivnih ideologij, ki so zagotavljale alternativne centre moči in pripadnosti, so morale biti odpravljene. Mao ni mogel dovoliti, da bi religija obstajala ločeno od države. Čeprav je bilo na začetku videti, kot da bo pustil, da religija postopno izgine, je leta 1950 postal nepotrpežljiv in od takrat naprej so bili pripadniki religij izpostavljeni ponovnemu "šolanju". Tisti, ki so še naprej prakticirali svojo vero, so se soočili s preganjanjem, zapori, mučenjem in celo smrtjo. V tem času je Ljudska republika Kitajska ustanovila vladna telesa, ki so nadzorovala vse večje religije na Kitajskem. Daoisti, kristjani, budisti in protestanti so še vedno prakticirali svojo religijo, vendar se niso izpostavljali (Lowe 2001, 218–224).

Pravni sistem Ljudske republike Kitajske igra pomembno vlogo pri vladnih naporih za omejevanje religijskega izražanja. 36. člen njihove ustave sicer pravi, da imajo Kitajci pravico svobodne izbire religijskega prepričanja, vendar pa ustava ne priznava pravice do sodelovanja v religijskih praksah ali razširjanja religijskih naukov. Od ustanovitve Ljudske republike Kitajske je bilo sprejetih mnogo zakonov, ki omejujejo izražanje religijske pripadnosti (prav tam, 218–224).

V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je Ljudska republika Kitajska začela popuščati pri zatiranju religijskih aktivnosti, delno tudi zato, ker so maoistične ideje o samožrtvovanju in javnemu dobrem začele izgubljati kredibilnost v času ekonomske liberalizacije. Pojavile so se skoraj vse religijske tradicije "stare Kitajske". Razlike v prihodku in priložnostih so vedno večje in ekonomska negotovost se povečuje. Vedno več delavcev se seli znotraj Kitajske in išče delo. Starejši živijo v slabih ekonomskih pogojih, saj socialni sistem ne deluje. Desetletja je Ljudska republika Kitajska želela rehabilitirati tradicionalno preventivno medicino in higienske prakse ter jih iztrgati iz korenin v kitajski ljudski religiji. Od leta 1982 do 1999 so na veliko promovirali Či Gong zaradi dobrih vplivov na zdravje, znanstveniki so dokazovali zdravilne učinke in tako poskusili dokazati, da Či Gong ni religiozen. Te študije so spodbudile milijone Kitajcev, predvsem starejših, da so začeli z vadbo. Čeprav so mnogi začeli prakticirati Či Gong brez duhovnih pričakovanj, je čez čas vadba v njih prebudila skrite religijske impulze, ki so pripomogli k duhovni obuditvi Kitajske. Vsa gibanja, ki prakticirajo

Či Gong, so registrirana in kontrolirana s strani Kitajske raziskovalne družbe Či Gong. Kljub temu pa so Falun Dafa, Zhong Gong in druga manj znana gibanja razvila dosledne metafizične nauke, ki so v konfliktu z znanstvenim vidikom Či Gong, kot ga je promovirala država. To ezoterično znanje igra glavno vlogo pri poglobljanju predanosti pripadnikov, ki so se prvotno skupini pridružili zaradi obljube, da bodo s tem tudi bolj zdravi. Septembra 1999 je kitajska vlada razširila prepoved gibanja Falun Dafa tudi na vse druge organizirane skupine Či Gong (prav tam).

Število vernikov se na Kitajskem še povečuje, na kar naj bi vplival tudi sam razvoj države, ki ga je le-ta doživela v zadnjem desetletju, in pa njena večja »odprtost«. Na Kitajskem je verska svoboda zapisana v ustavi, pa vendar jo mnogokrat kljub vsemu preganjajo. Leta 1949 je takratna komunistična vlada označila vero kot opij za ljudstvo. Najhujše obdobje za vernike je bilo med letoma 1966 in 1976, ko se je odvijala kulturna revolucija.

Število vernikov na Kitajskem močno povečuje, kar pripisuje gospodarskemu napredku. Ljudje v vedno bolj kompleksnem svetu si želijo potrditve in utehe. Država si močno prizadeva zmanjšati število in poziva državljane, naj se ne zatekajo k »vraževerjem«⁴, pač pa raje k znanosti. Kitajska je vedno podpirala samo določene religije in jih tudi skrbno nadzorovala. Danes ni nič drugače. Mnogi verniki so bili in so še žrtve nasilja, nekateri pa so zaradi lažnih obtožb, da so teroristi, morali zapustiti svojo domovino.

Glede na to, da zunanji opazovalci dojemajo, da so vsi pripadniki novih religijskih gibanj na Kitajskem "dobri" in da so sile represije slabe, je pomembno, da se zavedamo sodelovanja teh gibanj v nasilnih odporih skozi zgodovino Kitajske. Mnogo Kitajcev ne vidi religijskih inovatorjev kot nekaj dobrega. Glede na zgodovino ni nerazumljivo, da je vladajoča elita v skrbeh zaradi naraščajočega števila gibanj, ki jih ne razumejo in ne morejo nadzorovati. Zato je konflikt v prihodnosti skoraj neizogiben (Lowe 2001, 218–224).

⁴ Z besedo »vraževerje« označujejo vse tiste religije, ki jih ne podpirajo, oz. religije, kot je budizem, ki so spiritualne.

3 FALUN DAFA

Novo religijsko gibanje Falun Dafa je pritegnilo pozornost tako kitajskih kot tudi tujih medijev, prav tako pa tudi večine pomembnih kitajskih politikov, 25. aprila 1999. Tistega dne se je več deset tisoč pripadnikov Falun Dafa zbralo pred zgradbo Zhongnanhai v središču Pekinga, kjer prebivajo najvišji člani Komunistične partije Kitajske. Udeleženci protesta so bili srednjih let, tako moški kot ženske, niso kričali sloganov ali držali transparentov, namesto tega so mirno stali ali sedeli na tleh v lotosovem položaju. Njihove zahteve so bile: priznanje gibanja kot legitimne organizacije; izpustitev petinštiridesetih pripadnikov, ki so jih en teden pred tem aretirali v Tianjinu; da protest ne bo označen kot protivladna aktivnost; ter da nihče ne bo preganjan zaradi udeležbe na protestu. Nobeni od teh zahtev ni bilo ugodeno. Po manj kot treh mesecih je Kitajska vlada prepovedala Falun Dafa in od takrat naprej so pripadniki sistematično preganjeni. V zadnjih desetletjih je preganjanje pripadnikov Falun Dafa postalo pomembna tema v obravnavi človekovih pravic na Kitajskem (Penny 2012, 1 – 4)

Falun Dafa (imenovana tudi Falun Gong) je napredna praksa Budove šole za samokultivacijo. Falun Dafa pomeni Zakonsko Kolo Velikega Zakona ali Zakonsko Kolo Velike Poti. Falun Gong pa pomeni Kultivacijska energija Zakonskega Kolesa ali Vaja Zakonskega Kolesa. Kitajskih pismenk ni mogoče dobesedno prevajati, če bi jih, pa bi imele en sam pomen ali izraz. Pri prevodu je zelo pomembna korelacija pismenke s sosednjimi ali pa je treba gledati celotni kontekst. Falun Dafa: Fa – Zakon, Lun – Kolo, Da – Veliko, Fa – Zakon ali Pot. Falun Gong: Fa – Zakon, Lun – Kolo, Gong – Kultivacijska energija (praksa oz. vaja, ki kultivira tako prakso). Pri tej definiciji in razlagi mi je pomagal Gregor Čadež, praktikant Falun Dafe v Sloveniji.

3.1 Ustanovitelj

Zelo težko je govoriti o življenju ustanovitelja Falun Dafe Li Hongzhija, saj od konflikta s Kitajsko vlado naprej vedno obstajata dve zgodbi.

Li Hongzhi je ustanovitelj in duhovni vodja kitajskega novega religijskega gibanja Falun Dafa. Z javnim učenjem Falun Dafa je pričel 13. maja 1992 v mestu Changchun. Zatem je javno poučeval po vsej Kitajski. Leta 1995 je začel s poučevanji v tujini in se leta 1998 preselil v Združene države Amerike. Falun Dafa je bilo zelo popularno gibanje na Kitajskem v devetdesetih letih prejšnjega stoletja, dokler ga ni kitajska vlada zatrla leta 1999. Pomembno

je, da vemo, da je Li Hongzhi predstavil svojo prakso, ko je bilo Či Gong gibanje že v zatonu. Li Hongzhi se je želel razlikovati od ostalih učiteljev Či Gong in je to tudi jasno pokazal. Falun Dafa ni samo še ena Či Gong praksa, ampak ima celotni moralni okvir, ki je sestavljen iz pomembnih nauk, objavljenih v Li Hongzhijevi knjigi Zhuan Falun.

3.1.1 Biografija

Li Hongzhijevo biografijo lahko razdelimo na dva dela. Prva se nanaša na Lijevo življenje, kot ga opisujejo v prvih večjih publikacijah Falun Dafa. Kasneje so bile vse biografije umaknjene iz njihove literature. Druga biografija pa je napisana s strani kitajske vlade. Med obema je velika razlika. Če ne zaradi drugega, predvsem zaradi tega, ker je kitajska vlada po letu 1999 prepovedala Falun Dafa in izvajala negativno propagando, usmerjeno proti gibanju.

Li Hongzhi je nadgradil omenjeno tradicionalno tehniko pri budističnih in daoističnih mojstrih in leta 1992 tudi dodelal svojo različico omenjene tehnike. V svojih predavanjih se je osredotočal na duhovno razsvetljenje s pomočjo meditacije in si prizadeval za doseganje visokih moralnih standardov. Kmalu po objavi dela Zhuan Falun je Li Hongzhi oznanil svoj zaključek pri širjenju nauk na Kitajskem. Začel je z obsežnimi potovanji in gostoval na različnih konferencah z namenom širjenja in podpore svojih tehnik. Leta 1997 je postal ameriški državljan in se leto dni kasneje preselil v New York (Brown, 2016).

V devetdesetih letih je priljubljenost Falun Dafa začela močno naraščati tudi na podlagi pričanj vseh tistih privržencev, ki so trdili, da so bili ozdravljeni bolezni, ki jih takratna sodobna zahodna medicina ni mogla pozdraviti. Li je leta 1999 podal grobo oceno števila svojih privržencev, ki naj bi znašalo okrog 100 milijonov po vsem svetu. V tem obdobju je bil Zhuan Falun preveden v devet jezikov. Njegova priljubljenost raste tudi zaradi vseh drugih pozitivnih dejanj z njegove strani in s strani gibanja, in sicer je ZDA pozval k reševanju krize in dialogu s Kitajsko, njegovo gibanje je sponzoriralo časopis Epoch Times, kitajsko televizijo New Tag Dynasty in radijsko postajo Sound of Hope ter kitajsko novo leto v nekaterih večjih mestih po vsem svetu ipd. (prav tam).

Prva neuradna biografija se je pojavila v prvi Lijevi večji publikaciji Zhongguo Falun Gong, napisal pa jo je novinar Zhu Huiguang. Druga uradna duhovna biografija se je pojavila v zgodnjih izdajah glavnega besedila Zhuan Falun, napisala pa jo je "Falun Dafa Research Society". Obe biografiji dajeta večji poudarek na Lijev duhovni razvoj. Po navedbah teh dveh

biografij, se je Li Hongzhi rodil 13. maja 1951 v mestu Gongzhuling v provinci Jilin. Prva piše o tem, da je bila njegova družina revna, druga pa ga umešča v povprečno družbeno ozadje, v navadno intelektualno družino (Ownby 2008, 79–85).

Obe biografiji Li Hongzhiju pripisujeta sočutje in disciplino. Že zelo mlad se je začel učiti veščin daoizma in budizma. Od četrtega do dvanajstega leta ga je učil budistični učitelj Quan Jue, deseti naslednik Velikega Zakona Budistične Šole (Tenth Heir to the Great Law of the Buddha School). Pri njem naj bi pridobil nadnaravne moči, kot sta nevidnost in levitacija. Pri dvanajstem letu ga je prevzel daoistični učitelj Baji Zhenren, pri katerem se je naučil borilnih in telesnih veščin. Tretji učitelj je nastopil leta 1972. Zhendaozi je prihajal iz Šole Velike Poti (Great Way School) z gorovja Changbai. Daoistična učitelja sta učila Lija notranje kultivacije in Či Gongga, s posebnim poudarkom na šingšingu (xinxing). Četrta učitelj je bila ženska iz budistične šole, katere ime ni nikjer zapisano. Vsi ti učitelji so Li Hongzhiju predali znanja, s katerimi je dosegel zelo visok energijski nivo (prav tam).

Li Hongzhi – biografija glede na kitajsko vlado

Kitajska vlada je videla svoj propad v vedno večji priljubljenosti Či Gongga. Li Hongzhijeve biografije je začela objavljati po letu 1999. Julija tega leta je namreč vlada proglasila Falun Dafa za nedovoljeno religijsko prakso. Vse publikacije s strani kitajske vlade lahko razumemo kot negativno propagando proti Falun Dafa. Glede na zapise kitajske vlade naj bi se Li Hongzhi rodil 7. ali 27. julija 1952 pod imenom Li Lai. Leta 1955 naj bi se z ločeno materjo in ostalimi otroci preselil v mesto Changchun, kjer je obiskoval osnovno in srednjo šolo. Višje šole naj ne bi obiskoval, a bi jo naj kasneje zaključil preko dopisniškega tečaja v osemdesetih letih dvajsetega stoletja. Po srednji šoli naj bi se Li zaposlil v navadnih službah, najprej na konjski farmi, kasneje kot trobentač na policijski enoti v provinci Jilin in nato kot uradnik v podjetju, ki je pridelovalo žita in proizvajalo olja. Kitajska vlada opisuje Li Hongzhija kot navadnega človeka in zavrača njegove nadnaravne sposobnosti.

Zaradi hitrega uspeha gibanja in širjenja besede po celotni Kitajski se je povečeval vpliv Falun Dafa kot tudi Li Hongzhija, kar kitajski vladi ni bilo všeč, zato so ga poizkušali zatreti. Leta 1999 Falun Dafa postane glavni sovražnik Kitajske in vsi, ki so prakticirali Falun Dafa, so bili obsojeni na spreobrnitev preko dela v taboriščih, kjer so ljudi stradali, pretepali in mučili z električnimi gumijevkami. Leta 2008 je obstajalo 3000 dokumentiranih primerov ubitih praktikantov s strani države ali pa so ti postali donatorji organov, vendar ne po svoji volji (Lemish, 2008).

Razlike v datumih

Li Hongzhi je septembra leta 1994 spremenil svoj rojstni datum v zapisih kitajske vlade. In sicer na 13. maj 1951. To naj bi storil zato, ker naj bi njegov rojstni datum med kulturno revolucijo na Kitajskem birokrati zapisali narobe. Originalni vladni zapisi naj bi namreč imeli zapisan rojstni datum 7. julij 1952, čeprav je kitajska vlada včasih uporabila tudi zapis 27. julij 1952. Kitajska vlada in nekateri bivši privrženci trdijo, da je Li Hongzhi spremenil svoj datum rojstva zato, da bi ga prilagodil rojstvu zgodovinske osebe – Buddhe Sakyamunija. 13. maj 1951 je namreč 8. dan četrte lune, ko se praznuje Sakyamunijev rojstni dan. V podporo Lijeve spremembi rojstnega datuma sta dejstvi, da je med kulturno revolucijo na Kitajskem res prišlo do velikega števila birokratskih napak in da Li nikoli ni uporabljal svojega rojstnega datuma v propagandne namene (Ownby 2008, 79–85).

3.1.2 Li Hongzhi in Falun Dafa

Li Hongzhi je prvič uradno predstavil Falun Dafa 13. maja 1992 v Peti srednji šoli v mestu Changchun v provinci Jilin. Med letoma 1992 in 1994 je potoval in poučeval Falun Dafa po vsej Kitajski. Imel je vedno več privržencev, uspeh pa so pripisovali predvsem Či Gongu, ki je bil pod družbeno liberalizacijo voditelja Deng Xiopinga zelo popularen. Falun Dafa se je od ostalih praks Či Gongga razlikovala predvsem po tem, da je bil dostopen širši publiki, ter po tem, da vključuje tudi moralno vsebino. Li je bil kritičen tudi do drugih učiteljev Či Gongga, kar je velikokrat omenjal v svojih predavanjih.

3.1.3 Življenje v tujini

Leta 1995 je Li Hongzhi naznanil, da končuje s poučevanjem Falun Dafa na Kitajskem in da bo začel poučevati v tujini. Najprej je v letu 1995 poučeval v Parizu v Franciji, nato na Švedskem. Med letoma 1995 in 1999 je Li poučeval v ZDA, Kanadi, Avstraliji, Novi Zelandiji, Nemčiji, Švici in Singapurju. Društva Falun Dafa so se začela pojavljati v Evropi, Severni Ameriki in Avstraliji. Leta 1996 se je Li Hongzhi z družino preselil v ZDA in se ustalil v New Yorku. Od leta 1998 je stalni prebivalec ZDA.

3.2 Doktrina

Falun Dafa je novo religijsko gibanje, ki izhaja iz Kitajske. Nekateri ga opisujejo kot združitev budistične meditacije, daoistične kulture in vaj Či Gong. Vendar moramo vedeti, da Falun Dafa ni veja katere od teh dveh religij.

Falun Dafa vidi vsakdanji človeški obstoj kot nekaj, kar je treba preseči. Končni rezultat tega pa je, da človek postane Buda, Dao ali Bog. Falun Dafa daje poudarek trem vrlinam, ki so tudi del vesolja (ali univerzuma): Zhen, Shan in Ren. Zhen pomeni odkritost in iskrenost. Shan je sočutje, dobrohotnost in prijaznost. Ren pa pomeni prizanesljivost, tolerantnost in vzdržnost. Po Li Hongziju so ti trije kriteriji edini, po katerih se dobri ljudje razlikujejo od slabih. Človeška družba se je odmaknila od teh moralnih standardov. Vse v vesolju (univerzumu) vsebuje Zhen-Shan-Ren. Vsi trije so enako pomembni.

Kultivacijske prakse se lahko izvajajo na treh nivojih. Či (Qi) je prvi nivo, in to najnižji nivo, na katerem učijo tudi druge prakse Či Gong. Falun Dafa uči na dveh višjih nivojih, ki se imenujeta Fa-znotraj-trojnega-sveta (Shi-Jian-Fa) in Fa-onstran-trojnega-sveta (Chu-Shi-Jian-Fa). Fa-znotraj-trojnega-sveta je proces očiščenja telesa in zamenjava le-tega z visoko-energijsko snovjo. Fa-onstran-trojnega-sveta je kultura telesa Bude. Pripadnik običajno pozna svoj nivo kulture še takrat, ko preseže Fa-znotraj-trojnega-sveta.

Vsak človek ima karmo. To je črna snov, ki obdaja telo v drugi dimenziji in je rezultat slabih dejanj. Slaba dejanja so (poleg še nekaterih drugih): umor, homoseksualnost in uporaba drog. Z dobrimi dejanji in trpljenjem lahko pripadnik spremeni karmo v De, ki pa je bela snov. De je del polja, ki obdaja človeško telo. Če nekdo ostane brez De, bo njegov prvobitni duh preminil. Li Hongzhi lahko spremeni De v Gong. Gong je kultura energija. Nabira se v energijskem stolpu (gongzhu), nad glavo človeka, in to po tem, ko zraste navzgor iz spodnjega dela človekovega telesa. Li Hongzhi piše, da ima Gong, ki ga človek razvije, zelo močno radioaktivno sevanje, ki pa ga kultura lahko popolnoma kontrolira.

Za olajšanje kulture Li Hongzhi pomaga privržencem na naslednje načine: da jim Falun (zakonsko kolo), Qiji (energijski mehanizem) in jih zaščiti s svojimi Fašen (zakonsko telo). Falun se ves čas vrti in zajema energijo iz vesolja ter jo spreminja v Gong. Li Hongzhi pravi, da so Fašen utelešenja njegovih modrosti in njegove energije in njihovo razmišljanje ni popolnoma nič drugačno od njegovega (Hongzhi 2016). Nekateri pripadniki Falun Dafa pravijo, da so Fašen podobni Svetemu Duhu v krščanstvu.

Za prakticanje Falun Dafa mora privrženec nadgraditi svoj šingšing (xinxing), ki pomeni človeško nprav, značaj ali moralni karakter. Šinšing vključuje De, toleranco, žrtvovanje (požrtvovalnost) in odrekanje poželenjem. Telo more biti tudi očiščeno bolezni. Očiščenje lahko za privrženca naredi Li Hongzhi, če le-ta resnično želi doseči Fa. Fa so zakoni in principi budistične šole.

Vsaka oseba ima glavno zavest, eno ali več parazavesti in Benti (pravi jaz). Ob rojstvu je vsaka oseba simultano rojena v več dimenzijah vesolja in ti drugi jazi naredijo celoten, integriran jaz ter so med seboj povezani v mislih.

Privrženci Falun Dafa verjamejo, da lahko prejmejo nadnaravne moči. Razvoj le-teh pa temelji na šingšingu. Vsi ne prejmejo nadnaravnih moči na enakem nivoju. Nadnaravnih moči ni mogoče uporabljati za škodovanje družbenemu življenju in za to poskrbijo bitja na višjem nivoju.

Človeške civilizacije so obstajale pred našo in so bile uničene, ostalo je le majhno število ljudi, ki so živeli primitivna življenja. Človeštvo je bilo uničeno 81-krat. Prehistorična bitja so ustvarila luno, ki je znotraj votla, in tudi piramide, ki so potonile na dno morja, preden so jih odkrili Egipčani in jih uporabili za ohranitev trupel.

Li Hongzi tudi kritizira znanost in o njej pravi, da je zelo omejena. Pravi, da znanost dela za politiko. Znanost ne more razlagati Falun Dafa, saj Fa princip vesolja (Kozmosa) presega vse teorije v človeški družbi.

Religijo Li Hongzi razume kot zelo omejeno. Po njegovem ima religija dva cilja: prvi je, da omogoča tistim, ki so dobri, da dosežejo pravo pot in se s pomočjo kulture povzpnejo na višji nivo, drugi pa je vzdrževanje moralnih vrednot človeške družbe na kar se da visokem nivoju.

Practicanje Falun Dafa zajema pet vaj. Prva vaja se imenuje Buda izteguje tisoč rok – z nežnimi razteznimi gibi ta vaja odpre vse energijske kanale v telesu. Druga je Falun stoječi položaj – sestavljajo jo štiri statične poze, ki se jih lahko drži po nekaj minut in povečujejo energijski nivo in prebujajo modrost. Tretja vaja je Prodiranje v dve kozmični skrajnosti in z nežnimi gibi rok očiščuje telo z uporabo energije iz kozmosa. Četrta vaja se imenuje Falun nebeški krog in z nežnimi gibi rok preko vsega telesa izniči vsa nenormalna stanja v telesu in

na široko pretaka energijo. Peta, zadnja vaja se imenuje Krepitev božanskih moči in pomeni meditacijo, ki ponovno napolni telo in duha skozi globoko mirnost, utrdi božanske moči in energijsko moč.

Poleg teh petih vaj so na konferenci maja 2001 in kasneje na internetu junija 2001 objavili še eno vajo, ki se imenuje Pošiljanje pravičnih misli. Ta vaja naj bi odpravila zlo v drugih dimenzijah.

Po zlomu gibanja Falun Dafa na Kitajskem je Li Hongzi razglasil, da so pripadniki prišli na novo fazo kultivacije, ki se imenuje Fa popraviljanje. V tem obdobju se od pripadnikov pričakuje, da se bolj posvečajo promociji Falun Dafa in pojasnjevanju napačnih razlag (Porter 2003, 27–34).

3.3 Klasifikacija

3.3.1 Falun Dafa kot religija

Definicija religije je že od nekdaj problematična, saj obstajajo različni pristopi in pogledi. Skupno vsem znanstvenim preučevanjem je le predpostavka, da je religija človekov proizvod. To je treba še posebej poudariti, kajti če pogledamo religijske opredelitve, le-te religijo opredeljujejo kot nadnaravno in razodeto ter jo povezujejo s čudeži. Gledano skozi zgodovino, so bile prve definicije religije necelovite in zelo ozko usmerjene. Problem pri mnogih definicijah pa je bila tudi veljavnost, saj je določena definicija veljala v eni kulturi, za drugo pa je bila popolnoma nesprejemljiva. Že v antični Grčiji pa je obstajala ideja, da je religija družbeni konstrukt (Ksenofan).

Vprašanje definicije religije se postavlja že mnogo let. Več kot stoletje nazaj je prišlo vprašanje na plano na Zahodu, kjer se je začel širiti budizem. Glede na to, da je budizem religija, ki pa ne uporablja koncepta boga. Kmalu se pojavi vprašanje, kaj potem pomeni religija, če ne ravno vere v boga. Prvi teoretiki religije, kot so Tylor, Frazer, Durkheim in Freud, so se odločili, da ugotovijo izvor religije in izdelajo splošno definicijo. Njihov pogled na religijo je bil enodimenzionalen. Pomemben prispevek k pojasnitvi religije je prišel s strani Clifforda Geertza v 70. letih 20. stoletja, ki se je lotil ritualov in verovanja z »eklektičnim pristopom« (Protner 2010, 8–9).

Geertz je postavil najširšo definicijo religije, pri kateri je upošteval poglede svojih predhodnikov: "*Religija je sistem simbolov, ki vzpostavlja močna, prodorna in trajna razpoloženja ter motivacije z oblikovanjem koncepcij splošnega reda obstoja in odevanjem teh koncepcij s takšno avro dejanskosti, da se razpoloženja in motivacije zdijo edinstveno realistične*" (Protner 2010, 9).

Grobo teoretsko definiranje religije nam ponuja dva pristopa – vsebinskega in funkcionalnega. Vsebinske definicije religije skušajo odgovoriti na osnovna vprašanja – kaj religija je in katere elemente, ki jo ločijo od drugih nereligioznih pojavov, vsebuje. Vsebinske definicije so bolj natančne od funkcionalnih. So ekskluzivistične, ožje in bolj specifične. Omogočajo jasno ločevanje religijskih in nereligijskih pojavov. Naletele pa so na težavo pri preučevanju vzhodnih religij. Zakaj? Zato, ker temeljijo na zahodnem – krščanskem pogledu na svet.

Funkcionalistične definicije religije pa se osredotočajo na funkcijo, ki jo ima religija za posameznika in za družbo. Najbolj v ospredju sta integracijska in kompenzacijska funkcija religije. Poleg njiju pa sta še legitimizacijska funkcija, ki v družbi opravičuje določeno trenutno stanje in samo osmišljanje človekovega življenja nasploh. Funkcionalistične definicije so veliko širše kot vsebinske definicije. Vsebujejo pa veliko definicij slednjih. To pa omogoča lažjo uporabo funkcionalističnih definiranj v medkulturnem preučevanju religij (Črnič 2001, 1009–1011).

Najbolj vplivno funkcionalistično definicijo religije je zagotovo podal Emilé Durkheim leta 1912. V knjigi *Elementarne oblike religioznega življenja* namreč zapiše definicijo religije: "Religija je enoten sistem verovanj in praks, povezanih s svetimi stvarmi, to je tistim, kar je oddvojeno in prepovedano" (Durkheim 2001, 46). Definicija pa izhaja iz njegove domneve, da družbe delijo svet na dve kategoriji: sveto (sakralno) ter posvetno (profano). To pa je temeljilo na njegovem spoznanju, da vse religije ne poznajo boga, niti nadnaravnega. "Durkheim v svoji klasični sociološki definiciji religijo razume kot dejavnik, ki povezuje posameznike v skupnost, ki jo imenuje cerkev. To je integracijska funkcija religije, ki s svojimi predstavami, vrednotami, obredi, simboli ipd. integrira, povezuje ljudi v duhovno – moralno skupnost" (prav tam, 1010).

Novo religijsko gibanje Falun Dafa je dokaj problematično z vidika definiranja, ali je religija ali ne. "Za kvalifikacijo kot religijo so za sociologe na splošno pomembni trije kriteriji. To so:

religiozni sistem verovanj, ali dogma; simbolični in obredni ritual, ki je svet; in religiozna organizacija z jasno strukturo statusnih vlog religijskega telesa" (Liu v Porter 2003, 35). Sistem verovanja Falun Dafa ni posvečen božanstvu, pač pa imajo sistem verovanja ali predanost kultivaciji te tri vrline – odkritost, sočutje ter prizanesljivost. Meditacijo bi lahko povezali z rituali, vendar pa je tu odvisna definicija rituala. Ali je nekaj ritual, ker je religiozno, ker se ponavlja, in kakšen ritual je to (romanje, slavljenje, meditacija). Poleg tega je organizacija Falun Dafa zelo neformalna, sproščena. Pripadniki sicer sledijo vodji (Li Hongziju), ki širi svoje nauke preko literature, pripadnikov in spleta, vendar ni potrebno osebno srečevanje z voditeljem.

Religijo ves čas definiramo znotraj družbenih in zgodovinskih kontekstov. Pomembno je, da izraz religija kot tak izhaja iz zahodnega sveta in je bil globaliziran. Ker pa je zgodovina Kitajske povsem drugačna, se izraz religija tam težko uporablja. Na Kitajskem ni bilo nikoli neodvisne cerkvene hierarhije, ki bi bila ločena od države in bi skrbela za splošno izobraževanje in poučevanje morale. Toleranca kitajske vlade do bogov in različnih ritualov je povezana s tradicionalno kulturo in z neposredno grožnjo. Dokler različna gibanja niso preveč vplivna in/ali pa so povezana s tradicionalno kulturo, jih vlada tolerira. Prav tako so s strani vlade bili v preteklosti podprti določeni kulturi, ker so odsevali zaželene vrednote. Vlada pa zatira vse tiste religije, ki ponujajo prebivalcem Kitajske novo identiteto, verovanje ali način življenja, ker je takšna oblika v nasprotju z obstoječim državnim sistemom. Religijska svoboda je na Kitajskem del pravnega okvira, ki ga je vzpostavila komunistična partija in daje vsem v državi enako možnost, da služijo državi. Mnogo Kitajcev tudi ne izraža posebne prednosti eni sami verski skupnosti in hodijo od boga do boga, od templja do templja, glede na njihovo percepcijo učinkovitosti določenega boga (Porter 2010, 35–37).

Na Kitajskem so uradne religije in so religije, ki jih zahodni akademiki označujejo kot "kitajska popularna religija" ali kar uradni kitajski diskurz imenuje "vraževerje". Zaradi dobrih odnosov z drugimi državami religije na Kitajskem do neke mere tolerirajo, medtem ko vraževerje razumejo kot zlo moč, ki naj bi ljudi usmerjala v vero v nadnaravne in skrivnostne sile ter posledično odvrčala pozornost s komunistične partije. Falun Dafa je bilo gibanje, ki je bilo v začetku označeno kot praksa Či Gong in ne kot religija ali vraževerje. Kitajska vlada ga je zaradi tega spodbujala tudi kot sistem za ohranjanje zdravja (prav tam, 38–39).

Tudi pripadniki Falun Dafa le-te ne vidijo kot religijo. Po njihovem mnenju je Falun Dafa le zelo fleksibilna metoda prakticanja, način življenja, ničesar ne častijo, je le način življenja.

Glavni razlog, zakaj pripadniki ne marajo uporabljati izraza religija, je tudi, da imajo religije na Kitajskem stigmo vraževerja, medtem ko pripadniki Falun Dafa menijo, da njihovi nauki in praksa temeljijo na realnosti, da so zgodovinska in znanstvena resnica.

3.3.2 *Falun Dafa kot sekta*

Termin kult je uvedel Ernst Troeltsch⁵. Sociologi so kasneje ta koncept oblikovali na podlagi Troeltscheve definicije misticizma. Glavna značilnost misticizma je individualizem. Pripadniki poudarjajo osebno versko izkušnjo, ki pa je neodvisna od organizirane verske skupnosti. Mistične skupine se pojavljajo predvsem v urbanih središčih in vključujejo predvsem izobražence srednjega sloja. "Na temelju Webrove opredelitve sekte in Troeltscheve definicije mističnih skupin se je kasneje razvila še četrta kategorija verske skupnosti, imenovana sekta, ki je najmanj institucionalizirana in organizirana ter najbolj fluidna oblika religijske organizacije. Zanj je značilna maloštevilnost pripadnikov ter nejasno definirano članstvo" (Črnič 2003, 121).

V družbi pa se laično uporablja termin sekta za označevanje religijskih skupin, ki jih ljudje vidijo kot čudne, nezaželene ali nevarne. Nastal je dolg seznam obtožb, ki se navezujejo na ta termin, in sicer: pranje možganov, prevare, izpodbijanje proste volje in osebne svobode, namerna izolacija članov, avtoritarno vodstvo itd. Ali je neka skupina obravnavan kot sekta, je v veliki meri odvisno od javnega mnenja glede skupine. Veliko vlogo pri tem ima to, kako se skupina obnaša, ter zmožnost vplivanja skupine na to, kako mediji o njej poročajo. Dejavniki, ki vplivajo na to, pa so čas, kultura, skupina, posamezniki in trenutna situacija.

V kitajskem jeziku beseda sekta pomeni *xiejiao*, ki ima popolnoma svoj pomen in zgodovino. Beseda *xiejiao* je sestavljena iz dveh znakov: *xie*, ki ga lahko prevedemo kot 'heterodoksen', in *jiao*, ki ga lahko prevedemo kot 'nauk'. Tradicionalno je bil *xiejiao* ali heterodoksni nauk ime za nauke, ki so bili v nasprotju s 'pravilnimi' poučevanji konfucionizma. Najprej se je *xiejiao* nanašal na nauke, kasneje pa se je pomen preusmeril na skupine. *Xiejiao* ni več skupina, ki se ne strinja s konfucionizmom, ampak je družbeno oporečna skupina, ki na skrivaj tvori združenje, ki podpira netradicionalna, po mnenju uardne Kitajske nelogična verovanja in združuje ekstremne, »hudobne«, destruktivne načine za doseganje protiznanstvenih, protidružbenih in protivladnih ciljev (Porter 2003, 43–44).

⁵ Ernst Troeltsch (1865-1923) je bil nemški protestantski teolog in sociolog, ki je pisal tudi o psihologiji religije in zgodovini psihologije (encyclopedia.com, 2016).

Na tem mestu bi lahko rekli, da Falun Dafa ne ustreza definiciji sekte. Res je, da ima karizmatičnega vodjo ter svoj vrednotni sistem ter pogled na vesolje, s katerim se vsi ne strinjajo, vendar pa po številu pripadnikov močno presega definicijo "maloštevilnosti pripadnikov". Poleg tega daje pripadnikom popolno svobodo. Vsakdo se lahko preneha ukvarjati s kultivacijo, kadarkoli si to zaželi, in zaradi tega ni ogrožen.

3.3.3 Falun Dafa kot politično gibanje

Na področju družbenih znanosti so politična gibanja tiste družbene skupine, ki želijo doseči politični cilj v lokalnem, regionalnem, nacionalnem ali mednarodnem prostoru. Politična gibanja za namen širjenja svojih ciljev uporabljajo materiale, ki jih sami pripravljajo, širijo, interpretirajo in razvijajo. Izražajo svojo ideologijo, ki jo želijo uveljaviti v določenem prostoru.

Pripadniki novega religijskega gibanja Falun Dafa sebe ne vidijo, kot da so vpleteni v politiko ali da so del političnega gibanja. Medtem ko pa njihova dejanja, predvsem z vidika naslavljanja tujih vlad, kongresa ZDA, Evropskega parlamenta, komiteja Združenih narodov in drugih glede teme človekovih pravic, lahko kažejo na politično delovanje. Še posebej zaradi tega, ker ne nameravajo popustiti, dokler Kitajska ne bo ugodila njihovim zahtevam – da lahko pripadniki brez preganjanja izražajo svoja prepričanja. Na nek način je gibanje Falun Dafa vpleteno v politiko zaradi krutega preganjanja pripadnikov s strani Kitajske vlade in je njihov obstoj postal spolitiziran. To, da nekdo ni politično vpleten, bi v tem primeru pomenilo opustitev svojega verovanja ali pasivno sprejemanje kazni, ki bi jim jo naložila kitajska vlada (Porter 2003, 45).

Bruseker (2000) pravi, da Falun Dafa nima naukov, ki bi se zelo razlikovali od tega, kar je politično sprejemljivo na Kitajskem, in sobivanje s kitajsko vlado skoraj sedem let to tudi potrjuje (prav tam, 46).

Li Hongzhijevo poučevanje je bolj v skladu s konservativnimi elementi znotraj komunistične partije kot z reformatorji, saj so bili le-ti zaskrbljeni zaradi korupcije in vplivov reforme trga, to pa se navezuje na Li Hongzhijeve poglede na zmanjševanje morale v človeški družbi in o težnji po bogatenju. Z velikim številom pripadnikov, ki jih je zbral Li Hongzhi, pa je gibanje začelo tekmovati s komunistično partijo za srca državljanov in izbiro Kitajske med dobrim in korupcijo. Li Hongzhi pred zlomom ni dajal velikega poudarka na kitajski vladi, saj se je

ukvarjal s potrebo posameznikov po povečanju njihovega xinxinga. Osnovni nauki so celo v skladu z ideologijo komunistične partije, saj poudarjajo individualni razvoj z družbeno odgovornostjo. Problem nastane, ko nekdo podvomi o avtoriteti komunistične partije. Grožnja, ki jo predstavlja Falun Dafa ni v celoti vezana na ideologijo, pač pa tudi na dejstvo, da je privlačila tradicionaliste iz vrst komunistične partije, ki so imeli visok družbeni položaj, in ni učila o popolni poslušnosti vladi (prav tam, 46–47).

"Glavni problem je religijska in spiritualna svoboda, povezana s človekovimi pravicami. V diktaturi, kjer je veliko življenja reguliranega s strani države, ljudje potrebujejo duhovno tolažbo in individualno svobodo, da lahko prakticirajo meditacijo in Či Gong. Govorijo jim, da je najbolj popularna oblika Či Gong nezakonita in zla. Poleg tega naj bi se Či Gong prakticiral zunaj, saj je v primeru pripadnikov Falun Dafa prakticiranje doma težavno in nevarno. Prepovedano jim je branje Lijevis knjig. Lahko bi obdržali, kar imajo, in to bi krožilo na skrivaj, vendar bi tvegali uradno kaznovanje. Vlada prav zares gleda v njihove notranje duše in postavlja sodbe o dobrem in zlem kot tudi o legalnosti in ilegalnosti" (Ching, 2001).

Pripadniki Falun Dafa vidijo človekove pravice bolj v smislu, kot jih vidimo na Zahodu. Človekove pravice izhajajo iz nas samih, iz tega, da imamo notranje moralne vrednote kot človeška bitja. Kitajska pa ima drugačno razlago človekovih pravic. Človekove pravice niso samoumevne in se razlikujejo skozi zgodovino ter so povezane z enim načinom življenja v določenem prostoru. Komunistična partija na Kitajskem ima moč definiranja in tudi spreminjanja človekovih pravic. Pravice pa se ne spreminjajo tako, da bi bile v dobro državljanov, temveč tako, da ustrezajo ekonomskim in političnim ciljem komunistične partije. Kitajska vlada ima pravico odločati, kdo lahko uživa te pravice, saj so pravice razumljene kot lastnina države. Dojemajo jih kot neke vrsta darila ali daritve s strani države, ki jih lahko svojim državljanom podari in tudi vzame (Porter 2003, 54).

Kitajska do neke mere priznava, da bi ljudje morali imeti pravice, vendar bi le-te morale biti podrejene kolektivnemu dobremu. Novo religijsko gibanje Falun Dafa samo po sebi ni politično gibanje, vendar pa so njegovi pripadniki pod pritiskom kitajske vlade razvili politično zavest. Da si se zaščitili in da bi zaščitili obstoj gibanja, so postali politična sila. Pripadniki Falun Dafa zahtevajo svoje pravice za prakticiranje svojih duhovnih načel, brez da bi jih preganjali, in tako uveljavljajo miselnost, da imajo kot posamezniki moralno vrednost, ki izhaja iz tega, da so ljudje. Kitajska vlada pa nima pravice, da jih zapira, muči ali pobija

zaradi skupnega dobrega. Omejevanje pravic ljudi, da prakticirajo meditacijo in dihalne vaje, je velika kršitev s strani vlade, ki pa se bo na dolgi rok le težko ohranila.

3.3.4 Falun Dafa kot milenaristično ali revitalizacijsko gibanje

Pojem revitalizacijsko gibanje je leta 1956 predstavil antropolog Anthony F. C. Wallace v svoji knjigi "Revitalization Movements". "... [R]evitalizacijsko gibanje je definirano kot namerno, organizirano, zavestno prizadevanje članov družbe, da bi ustvarili bolj zadovoljivo kulturo ... osebe, ki so vpletene v proces revitalizacije, morajo doumeti svojo kulturo ali nekatera njena večja področja kot sistem (čutiti morajo, da je ta kulturni sistem nezadovoljiv in morajo ponovno ustvariti ne samo posamezne elemente, ampak nov kulturni sistem, z določitvijo novih odnosov) ..." (Porter 2001, 58).

Milenarizem se pojavlja v mnogih kulturah in religijskih tradicijah. Izraz milenij se nanaša na obdobje tisoč let in izhaja iz krščanstva, tisoč let vladanja Kristusa na Zemlji. V akademskih krogih pa se milenarizem uporablja za opisovanje verovanja v rešitev na Zemlji in ne več v to, da bo kraljestvo Boga trajalo tisoč let. Izraz milenarizem izvira iz judovskih in krščanskih študij, vendar se v današnjem času uporablja tudi pri raziskovanju drugih (nezahodnih) religijskih tradicij. "Milenarizem se v najbolj osnovnem pomenu nanaša na pričakovanje takojšnje in kolektivne odrešitve na Zemlji, ki bo dosežena v skladu z božjim ali nadčloveškim planom" (Wessinger 1997, 48).

Cathrine Wessinger je v svojem delu "Millennialism With or Without the Mayhem" (Robbins in Palmer 1997, 49–51) predstavila dve obliki milenarizma, in sicer katastrofični milenarizem in progresivni milenarizem. Katastrofični milenarizem ima pesimističen pogled na človeštvo, družbo in zgodovino. Zlo se hitro širi in življenje se hitro poslabšuje. Zato, da se zlo uniči in da se doseže kolektivna odrešitev na Zemlji, je treba svet, kot ga poznamo, uničiti in ponovno ustvariti, kar pa lahko stori le Bog (ali nadčloveška moč). Popolno uničenje je neizbežno. Katastrofični milenarizem pa ne izhaja le iz pesimistične evaluacije človeške narave in družbe, temveč tudi iz dualističnega pogleda na svet, kjer obstaja boj "mi proti vam", "dobro proti zlu". Progresivni milenarizem pa temelji v veri v napredek. Z razumevanja znanstvenega razvoja in s hitrimi tehnološkimi inovacijami se v osemnajstem in devetnajstem stoletju prejšnjega stoletja pojavi tudi verovanje v napredek. Progresivni milenarizem poudarja kolektivno odrešenje na Zemlji, ki naj bi ga človeštvo doseglo s tem, da bo delovalo v harmoniji z božjim (ali nadčloveškim) planom.

Novo religijsko gibanje Falun Dafa ima mnogo značilnosti milenarističnega gibanja, kot ga je definiral Kenelm Burridge⁶ leta 1969. Po njegovem so milenaristična gibanja odsev obdobij družbenih nemirov. Prav zares so bila osemdeseta leta prejšnjega stoletja obdobje, v katerem se je kitajska družba znašla v krizi smisla. Iskanje nove vere, novega vrednotnega sistema in novega smisla življenja so postali pomembne teme v kulturnem in intelektualnem življenju v tistem času. V teh obdobjih skupnosti, ki se počutijo zatirane, pričakujejo pojav junaka, ki bo povrnil njihovo blaginjo in prestiž. V tistem času se je prav zares pojavilo mnogo učiteljev Či Gongga ter religijskih skupin. Burridge trdi, da je človek dolžan družbi za to, da mu je dala možnost napolnjenja njegovega potenciala skozi dolgo obdobje odraščanja. Družba, v kateri posameznik živi, pa določa, kako naj bo ta dolg poplačan, odpiše pa se šele po smrti. Milenaristična gibanja pa iščejo spremembe odnosa med posameznikom in družbo in s tem, ko preučimo vrsto odrešitve od obveznosti, ki jih ponuja določena milenaristična aktivnost, bomo videli bolj natančno, katere domneve in pravila trenutno ne razkrivajo resnice in kateri odrešitveni proces bi bil bolj v skladu z zeleno distribucijo moči. Ker vladajoči organi hitro zaznajo spremembe, je pomembno dobiti podporo voditeljev, brez da bi se jim zdeli tekmeci. Li Hongzhi je bil sprejet v kitajsko raziskovalno društvo Či Gongga in se je spoprijateljil z mnogimi člani komunistične partije. Ravno tako so vidne nove predpostavke, ki predvidevajo kreacijo novega človeka, nove kulture, nove družbe. Tako vidimo, da Li Hongzhi ponuja drugačen koncept moralnosti in realnosti. Predstavil je svoje nauke v času nemirov v kitajski družbi in govoril o novi, boljši družbi v prihodnosti. Vendar se Falun Dafa kljub vsem tem podobnostim z milenarističnimi gibanji nasilja ni posluževala (Porter 2003, 59–61).

Tudi če bi se Li Hongzhi želel zoperstaviti Komunistični partiji Kitajske, obstaja kar nekaj razlogov, zakaj to ne bi bilo pametno. "Rahn, čeprav interpretira Li Hongzhi-jevo pisanje, kot da je to mogoče, opozori na štiri sociopolitične faktorje, ki to preprečujejo. Prvič, to bi pokvarilo ugled Falun Dafa in zmanjšalo njen vpliv na kritike na podlagi človekovih pravic. Drugič, pripadniki verjamejo, da bo Fa zagotovil kazen in da je, če to naredijo sami, to napačno dejanje. Tretjič, zmanjšalo bi njihove opcije kot "protestnega gibanja" glede na to, da Falun Dafa potrebuje prijazno politično okolje na zahodu. Četrto, Li Hongzhi in Clearwisdom.net konsistentno govorita proti uporabi nasilja ali česarkoli drugega, kar bi uničilo sloves Falun Dafa" (prav tam, 61).

⁶ Kenelm Burridge je antropolog, rojen leta 1922 na Malti. Glavna področja, ki jih je raziskoval, so bila antropološka zgodovina in teorija, religije, miti (Hives, 1988).

Scott Lowe v svojem delu "Chinese Millennial Movements", ki je bilo objavljeno v knjigi "The Oxford Handbook of Millennialism", govori o Falun Dafa kot o najbolj znanem kitajskem religijskem milenarističnem gibanju v postmaoističnem obdobju. "Falun Gong (poznani tudi kot Falun Dafa) je odličen primer religijske skupine, ki je bila na začetku brez izrazitih milenarističnih nagnjenj, vendar je sčasoma postala bolj apokaliptična in milenaristična zaradi dolgega obdobja preganjanja" (Lowe 2011, 320).

Glede na to, da se milenaristična gibanja naslanjajo na posameznika, se pojavlja vprašanje, ali je Li Hongzhi oseba, ki bi vodila revolucijo? O življenju Li Hongzhi-ja sem že pisala v poglavju o ustanovitelju, tako da bi tukaj samo povzela nekaj njegovih bistvenih značilnosti. Li Hongzhija opisujejo kot mirnega človeka, ki je bil že od otroštva zaprt vase. Kot najstarejši otrok je skrbel za družino. Njegovi delodajalci so ga opisovali kot pridnega in mirnega človeka, tudi sramežljivega. To ni tip osebe, ki bi vodil revolucijo.

Na drugi strani pa so tu pripadniki Falun Dafa. Pripadniki nasilje zavračajo. Prihajajo iz različnih slojev, različnih socialnih okolij, po spolu so skoraj izenačeni in so vseh starosti. Med njimi so tudi člani Komunistične partije Kitajske. Pripadniki niso grožnja Kitajski kot sila, ki bi zanetila revolucijo, ampak bolj ogrožajo njen simbolični red in njen vladajoči režim.

3.4 Zgodovina Falun Dafa

Novo religijsko gibanje Falun Dafa se je pojavilo v devetdesetih letih dvajsetega stoletja. Njegova rast je povezana z eksplozijo religijskih aktivnosti, ki so zaznamovale kitajsko družbo po letu 1980. Po koncu maoističnega obdobja je na Kitajskem zavlada religijska praznina. To pa je v povezavi z zmanjševanjem kontrole s strani Komunistične partije Kitajske vplivalo na porast kitajskih in tujih popularnih in institucionaliziranih religij na Kitajskem. Bolj pomemben za vzpon Falun Dafa kot vse, naštetu zgoraj, pa je Či Gong.

3.4.1 Falun Dafa in Či Gong

"Poskušati razumeti Falun Dafa brez osnovnega znanja o Či Gongu je, kot bi gledali hongkonški kung fu film brez podnapisov; več ali manj lahko sledite, vendar je neizogibno, da zgrešite kakšno podrobnost" (Ownby v Jensen in Weston 2007, 92).

Kaj pomeni beseda Či Gong? Od kod beseda izhaja?

"Kitajska beseda čí se veliko uporablja pri opisovanju substanc, ki so nevidne, vendar prisotne v človeštvu in v vesolju, tudi v zraku. Verjame se, da lahko s kultivacijo čija posameznik pridobi ne samo neke vrste vitalno energijo, ki je uporabna za zdravje, pač pa tudi nadnaravno moč. Oboje, ta energija in kultivacija te energije, se v kitajščini imenuje gong. Tako se termin Či Gong nanaša na kultivacijo čija v človeškem telesu skozi globoko dihanje in meditacijo" (Lu 2005, 174).

"Čeprav mnogi učitelji Či Gong trdijo, da ima prastare korenine, se je pojem dejansko pojavil v začetku petdesetih let prejšnjega stoletja med kadri, povezanimi s socialističnim zdravstvenim sistemom. Kot del nacionalistične reakcije proti zahodnizaciji kitajske medicine v 50-ih letih so nekateri strokovnjaki s področja tehnik tradicionalne medicine, ki so prihajali iz vladajočih vrst, poiskali učitelje na podeželju, ki so poučevali kultivacijske metode. Njihov cilj je bilo izolirati specifične mehanizme zdravljenja iz fevdalnega religijskega praznoverja, ki so jih obkrožali, in kasneje so novo disciplino poimenovali Či Gong" (Ownby 2008, 10).

Či Gong ni bil priljubljen med kulturno revolucijo in so ga označili kot vrsto ljudskega fevdalnega zdravilstva. "Či Gong se je vrnil proti koncu kulturne revolucije, vendar v drugačni obliki: karizmatični učitelji so začeli poučevati Či Gong v javnih parkih v Pekingu, in to navadne ljudi, ki so iskali odrešitev pred bolečino in trpljenjem" (prav tam).

Vendar je težko reči, da je Či Gong, ki so ga začeli poučevati v 70-ih letih, enak tistemu, ki se je razširil po klinikah v petdesetih letih prejšnjega stoletja. Nekatere tehnike pa so dejansko enake. Učitelji so tudi raje uporabljali izraz Či Gong kot kultivacija ali kaj podobnega, saj je ta izraz še vedno bolj politično sprejemljiv. Velik pospešek razvoju Či Gong pa je dalo odkritje materialnega obstoja čija, ki so ga odkrili poznani kitajski znanstveniki. To se je prekrilo z željo voditelja Deng Xiaopinga po modernizaciji Kitajske.

"To je bila osnova razcveta Či Gong, množičnega gibanja, ki je vključevalo več sto milijonov Kitajcev in ki je trajalo skoraj dve desetletji, od poznih 70-ih do poznih 90-ih let. S podporo voditeljev na visokih položajih, ki so imeli povezave z industrijskim kompleksom kitajske vojske, so karizmatični učitelji zgradili mrežo, ki se je raztezala po vsej državi, ter pisali in prodajali knjige in druge pripomočke za Či Gong, kar je postalo vsekitajska norost. Njihovo poučevanje je poudarjalo zdravljenje in razvoj nadnaravnih moči skozi kombinacijo moralnega obnašanja in pogostih praks določenih telesnih tehnologij. Časopisi in revije za Či Gong so bili narejeni tako, da so izkoristili – in se hranili – na strasti adeptov; biografije

učiteljev so bile knjižne uspešnice (in več kot en sam biograf je sam postal učitelj Či Gongga). Razcvet Či Gongga je bil velik kulturni moment v postmaoistični Kitajski, v veliki meri spregledan s strani zahodnih komentatorjev, ker niso vedeli, kaj naj si o tem mislijo, in so bili razumljivo bolj osredotočeni na ekonomsko rast, politične reforme in nesoglasja, kar so bile velike zgodbe v postmaoistični Kitajski, ki so se bolj prilegale vztrajnim glavnim naracijam o ekonomski modernizaciji in politični spremembi" (prav tam, 10–11).

Seveda ostaja vprašanje, zakaj se je razcvet Či Gongga pojavil ravno takrat. Odgovor bi lahko našli v tem, da se je Kitajska, ko jo je vodil Mao Zedong, osredotočala na gradnjo socializma. Pod njim se je izvajala stroga socialna kontrola (vse v imenu hitrega doseganja socialistične revolucije). Po njegovem vladanju so voditelji opustili to socialno kontrolo. Tako je kitajsko ljudstvo dobilo več prostega časa in več razpona pri vključevanju v iskanje smisla. Le-to je vključevalo vse možne oblike – od materialne, spiritualne, kulturne, umetniške in fizične.

"Razcvet Či Gongga in pojav Falun Dafa moramo razumeti kot pomembna trenutka v tem popularnem trenutku iskanja smisla, zdravja, sreče in mogoče odrešitve, dosežene na individualnem nivoju in zunaj konteksta kontrole partije in celote delovne enote, vsekakor osvežujoča izkušnja po letih klicanja k žrtvovanju za kolektivnost" (prav tam, 12).

V Či Gonggu so videli tudi možnost izboljšanja zdravja in blagostanja prebivalstva. To pa naj bi vodilo k produktivnosti in socialni stabilnosti. Zdravje prebivalstva bi pomenilo tudi manj stroškov za zdravstvo in več denarja za druge velike raziskovalne projekte.

"V nekem smislu, je bil Či Gong to, kar je Kitajska hotela, da bi bil: starodaven in vrhunski; elitističen in popularen/populističen; srečen, zdrav in celosten" (prav tam, 13).

3.4.2 Vzpon Falun Dafa

Li Hongzhi je Falun Dafa prvič predstavil javnosti maja 1992 v mestu Chengechun na severu Kitajske. Na njegovem prvem predavanju se je zbralo približno 500 ljudi. Po dveh predavanjih v tem mestu se je preselil v Peking, kjer je imel vadbo pod okriljem Društva za raziskovanje Či Gongga (Zhongguo Qigong keyanhui). V tem obdobju ocenjujejo, da se je na Kitajskem s Či Gonggom ukvarjalo okrog 50 milijonov Kitajcev.

"Maj 1992, učitelju Liju je bila zaupana otvoritev. Na podlagi namerne raziskave voditeljev Kitajskega znanstvenega raziskovalnega komiteja Či Gong (Chinese Qigong Research Committee) je Falun Dafa pridobila dokončno potrditev metod, teorij in učinkov in ji je bilo dodeljeno uradno priznanje s strani komiteja. Zagotovljena je bila obsežna pomoč s strani komiteja pri javni popularizaciji metode" (Winston v Porter 2003, 77).

Falun Dafa se je pojavila proti koncu dve desetletji dolgega masovnega gibanja – razcveta Či Gong. Kljub temu da se je Li Hongzhi želel razlikovati od drugih učiteljev Či Gong, je za začetek svojega gibanja vseeno skočil na "Či Gongov hitri vlak".

Kljub temu da se je zelo trudil, da bi ga razlikovali od drugih, je šel po isti poti kot drugi učitelji Či Gong. Med letoma 1992 in 1995 je ustvaril svoje ime s predavanji, izdajanjem knjig in objavljanjem predavanj v časopisih, prodajo videokaset in drugih pripomočkov. Tako je ustvaril organizacijo, ki se je razprostirala po celotni Kitajski, in to pod okriljem gibanja Či Gong.

Pomembno je vedeti, da ne Li Hongzhi ne Falun Dafa nista bila kontroverzna že od samega začetka. Li je postal zvezda gibanja Či Gong in so ga sprejeli v Znanstveno raziskovalno društvo Či Gong (Scientific Qigong Research Association), ki je sponzoriralo in pomagalo organizirati Li-jeve aktivnosti med letoma 1992 in 1994. Lijeve glavni poziv privrženecem je bil obljuba boljšega zdravja. Tudi on je zaračunaval vstopnino za svoja predavanja, ki pa je bila nižja kot pri drugih učiteljih Či Gong. Njegov cilj so bila brezplačna predavanja za vse. Od drugih učiteljev Či Gong pa se je razlikoval tudi po svojem nauku. Pri njem ni bil cilj le zdravje in nadnaravne moči, temveč je iskal tudi večjo teorijo zgodovine in pomen kultivacije. Zgradil je mrežo centrov, kjer so ljudje lahko vadili, in skupaj z marketingom, sporočilom ter organiziranostjo je to povzročilo hiter in velik uspeh. Po Lijeve ocenah naj bi bilo do konca leta 1994 na Kitajskem okrog 60 milijonov pripadnikov, vendar kitajska vlada ocenjuje, da prej 2 milijona. Trditev ni mogoče ne potrditi ne zavreči, saj Falun Dafa nima podatkov o pripadnikih. Vsekakor pa je gibanje postalo zelo priljubljeno v zelo kratkem času in ne sme se zanemariti njihov vpliv.

Lijeve vizije vključujejo več elementov. Prvič, trdi, da je globoko moralen. Po njegovem je veselje narejeno iz moralnih kvalit, ki naj bi jih kultivatorji izvajali v vsakdanjem življenju: iskrenost, sočutje in prizanesljivost. Cilj kultivacije in tako življenja je duhovna rast, ki se doseže s tem, da se odpravi karma. Drugič, Lijeve vizije ni predstavljena le kot vrnitev k

zapostavljeni spiritualni tradiciji, pač pa tudi kot velik prispevek k moderni znanosti. Mnogi bralci z Zahoda bi rekli, da je njegova znanost prepričljiva. Sovpada pa z romanco 'znanstvenosti' v moderni kitajski zgodovini, z idejo, da bo znanost prinesla rešitev Kitajske pred zaostalostjo in nezadovoljstvom. Tretjič, Falun Dafa ponuja svojim pripadnikom nadnaravne moči. Li naj bi sam posedoval mnoge take moči. Obljublja inštalacijo vrtečega 'kolesa' v trebuh vsakega pripadnika, ki ga bo očistilo. Nadnaravne moči se razvijejo samo kot posledica moralnega ravnanja in samo, če pripadnik ne stremi k njim. Z zlorabo moči le-te izginejo. Tako Li v Falun Dafa utelesi najstarejšo in najbolj pogosto željo na svetu: da imajo pravični moč. Četrtič, gibanje Falun Dafa je bilo in ostaja predvsem kitajsko, kar je pomembno, saj so privrženci – tudi zunaj Kitajske – predvsem Kitajci. Oboje – tako Falun Dafa kot Či Gong – lahko razumemo kot kulturno revitalizacijsko gibanje, to je gibanje, ki je nastalo v tradicionalni religijski kulturi, da bi obudilo določene aspekte kitajske kulturne dediščine v obdobju dožemanja kulturne revolucije kot neuspešne in odpiranja Kitajske Zahodu. (Ownby 2003, 307–308).

Li Hongzhi je bil zelo odprt pri poučevanju Falun Dafa. Izvedel je predavanja z ogromno udeleženci po nizki ceni. Leta 1993 je skupaj s še tremi privrženci – Li Changom, Wang Zhiwenom in Yu Changxinom – ustanovil Falun Xiulian Dafa Research Society (Falun Dafa yanjiuhui). Oni naj bi usklajevali infrastrukturo ter tudi prevajali njegova dela v tuje jezike. Leta 1994 je Li Hongzhi izdal svoje nauke v knjigi z naslovom Zhuan Falun, ki je postala glavno vodilo pri poučevanju Falun Dafa. Do leta 1995 je bilo Lijevo delo zelo razširjeno in dostopno na internetu. Na tej točki Liju ni bilo več treba poučevati na Kitajskem, saj so bile njegove knjige in spletna stran vsem na voljo, poleg tega pa so tudi pripadniki širili njegove nauke. Marca 1996 je Li Hongzhi naročil "voditeljema" pisarne Falun Dafa v Pekingu Ye Haou in Wang Zhiwenu, da naj vložita zahtevo za izključitev iz Kitajskega raziskovalnega društva Či Gong (Chinese Qigong Research Society). Li se je odločil, da bo promocijo Falun Dafa izpod okrilja Či Gong preselil na področje prostega trga. Julija 1996 je prišlo do prepovedi nekaterih publikacij Falun Dafa, med njimi tudi knjige z nauki Zhuan Falun. Po prepovedi knjige pa je imela Falun Dafa težave tudi s Kitajskim Či Gong raziskovalnim društvom, ki je razglasilo, da Li Hongzhi ne poučuje več Či Gong. Oktobra 1996 je Li Hongzhi s turistično vizo odpotoval v ZDA, kjer je izvedel predavanja v mestu Houston, in kasneje še naprej v Evropo. Novembra 1996 je Kitajsko raziskovalno društvo Či Gong dokončno prekinilo registracijo Falun Dafa Research Society. To je pomenilo, da je Falun Dafa z vidika kitajske vlade nelegalna organizacija. Februarja 1997 umre voditelj Kitajske Deng Xiaoping, ki je na Kitajskem uvedel mnoge reforme, katerih posledica je bila velika

ekonomska rast, še vedno je bila v vodstvu komunistična partija, vsakdanje življenje ljudi pa mu ni bilo pomembno (v smislu kontrole in omejevanja). Po njegovi smrti vodenje komunistične partije prevzame Jiang Zemin, kateremu pa niso bile važne reforme prejšnjega voditelja in se tudi odloči povečati vpliv komunistične partije. Leta 1997 je Ministrstvo za varnost Kitajske izvedlo preiskavo v Falun Dafa, in sicer zaradi domnevnih nelegalnih religijskih aktivnosti, vendar ni podalo nobene sklepne izjave. Februarja 1998 je Li Hongzi prejel imigracijsko vizo za ZDA. Razlogov za njegov odhod je več, on poda dva: ker se njegova hči želi šolati v ZDA in ker naj bi on želel, da njegovi privrženci na Kitajskem ne bi živeli pod takim stresom. Do julija 1998 je Ministrstvo za varnost Kitajske razglasilo Falun Dafa za religijsko sekto in začelo s preiskavami. Istega leta se je začela tudi medijska kampanja proti Falun Dafa, ravno tako pa tudi poskusi organiziranega odpora s strani pripadnikov. Leta 1999 pa je Falun Dafa postala poznana po vsem svetu. 11. aprila 1999 je v najstniškem časopisu v mestu Tianjin izšel članek, ki ga je napisal He Zuoxiu. V njem je kritiziral Falun Dafa in dal pod vprašaj nadnaravne lastnosti Či Gongga ter se ni strinjal z učenjem otrok o Falun Dafa. Med 20. in 23. aprilom je mnogo privržencev pred sedežem časopisa protestiralo in zahtevalo, da članek umaknejo. 25. aprila 1999 se je okrog Zhongnanhaija, stavbe vodstva v Pekingu, zbralo med 10.000 in 15.000 pripadnikov, ki so prosili za boljše ravnanje z njimi. Pripadniki so imeli tri zahteve: izpustitev pripadnikov, ki so bili aretirani v Tinjinu, umik prepovedi tiskanja knjige Zhuan Falun in dovoljenje za legalno in nesovražno okolje za vadbo Falun Dafa na Kitajskem (Porter 2003, 72–86).

Tukaj se konča obdobje hitrega vzpona Falun Dafa in začne obdobje preganjanja in zatiranja.

3.4.3 Falun Dafa in mediji

Novo religijsko gibanje Falun Dafa je v medijih predstavljeno na različne načine. V tem poglavju bom povzela, kako Falun Dafa predstavljajo kitajski in kako tuji mediji. Glede tujih medijev bom povzela nekaj navedb iz tuje literature. Poleg tega bom dodala še, kaj so njem poročali slovenski mediji. Dotaknila se bom tudi tega, kako si stvari v zvezi z mediji razlagajo pripadniki Falun Dafa.

Kitajski mediji so do neke mere svobodni pri svojem poročanju, vendar jih še vedno do določene mere kontrolira kitajska vlada. Po zatrtju Falun Dafa so kitajski mediji na veliko začeli izvajati negativno propagando glede tega.

Danny Schetcher v svoji knjigi "Falun Dafa's Challenge to China" poda osem tem, ki so se pojavljale v kitajskih medijih.

1. tema: Delegitimiziranje Falun Dafa kot "Zlega kulta"

Opisovanje na način: kulti so slabi, nevarni, smrtonosni itd. in taka je tudi Falun Dafa. Ta pristop je vzpostavljen za validacijo vladne represivne vloge kot zaščitnice ljudstva in reševanja nedolžnih pred nevarnostjo.

2. tema: Diskreditacija Li Hongzija

Stotine enostranskih napadov na Li Hongzija se je pojavilo v vladno kontroliranih medijih po 22. juliju 1999.

3. tema: Zasmehovanje Li Hongzhijevih idej

Li Hongzhi je v medijih predstavljen kot heretik. Njegove izjave naj bi zavajale ljudi. Kitajski mediji so izdali mnogo člankov, v katerih "intelektualci" kritizirajo Lijeve izjave.

4. tema: Falun Dafa ogroža družbo

Kitajska vlada se predstavlja kot dobronamerni varuh reda v kitajski družbi in posledično krivi Falun Dafa za ogrožanje stabilnosti države.

5. tema: Razkrivanje Li Hongzhija kot kriminalca

Kitajska propaganda je polna "dokazov" o zločinih, ki so jih storili pripadniki Falun Dafa – o motenju stabilnosti države, kraji skrivnosti in goljufanju z denarjem.

6. tema: Mednarodne kritike Kitajske so hinavske

V primeru kritik zaradi obravnavanja Falun Dafa so se kitajski voditelji izognili podrobnostim in se pred kritiki branili z izjavami o hinavščini, dvojnih standardih in vmešavanju v kitajske notranje zadeve.

7. tema: Falun Dafa škoduje kitajskim državljanom

Kitajski mediji so izdali mnogo zgodb, ki se nanašajo na samomore in asocialno vedenje pripadnikov Falun Dafa, nekateri so gibanje krivili celo za umore. Nobena od teh zgodb ni bila neodvisno preverjena.

8. tema: Organizacija Falun Dafa ogroža Kitajsko

Kitajska vztraja, da je Falun Dafa visoko organizirana skupina, vendar nikoli ne razloži, kako je taka organizacija sploh lahko nastala v državi, ki ji dominirajo varnostna policija in partijski organi (Schechter 2000, 146–153).

Tuji mediji na Kitajskem v večini ne poročajo o gibanju Falun Dafa ali pa povzemajo lokalne medije. Lokalni mediji so v veliki meri nadzorovani s strani države, kar pomeni, da o Falun Dafa poročajo negativno. Njihove zgodbe je težko ali skoraj nemogoče preveriti, poleg tega

so nekatere zgodbe tudi prirejene. Zahodni mediji v večini opisujejo Falun Dafa kot sekto. Šele po urgiranjih s strani pripadnikov so nekateri mediji o njih pisali kot o duhovni praksi. Pripadniki Falun Dafa so vedno bolj pozorni na to, kako so predstavljeni v medijih. Ves čas se zavzemajo, da bi se v medijih uporabljalo čim manj slabšalnega jezika in bolj nevtralen ton.

Kaj vse se je v Sloveniji objavljalo v medijih, sem pregledala po internetu. Zasledila sem, da je bilo med letoma 1999 in 2015 na spletu objavljenih 8 člankov, ki so podrobno govorili ali zgolj omenjali Falun Dafa. Leta 1999 sta spletni portal 24ur.com ter sta.si pisala o Falun Dafa kot o sekti. "Kitajsko vodstvo je danes sprejelo odločitev o prepovedi verske sekte Falun Dafa, so danes poročali kitajski mediji v Hong Kongu" (24ur.si, 1999). Leta 2001 je spletni portal sta.si objavil članek o zaprtju 13 privržencev Falun Dafa: "V Tianjinu, na severu Kitajske, so po poročanju lokalnih medijev na zaporne kazni obsodili 13 privržencev prepovedanega gibanja Falun Dafa" (spletna stran STA, 2001). Leta 2010 na zurnal24.si omenjajo Falun Dafa kot eno od skupin, ki so bile tarča spletnih napadov na Kitajskem. Spletni portal sport-tv.si je leta 2011 omenjal protest MOK-a proti internetni cenzuri: "Kot drugje po državi tudi v olimpijskem tiskovnem središču ni moč odpirati strani organizacij, ki se borijo za človekove pravice, takšnih, ki kritizirajo Kitajsko, spletne strani gibanja Falun Dafa in nekaterih radijskih programov, kot sta denimo ameriški Radio Free Asia in nemški Deutsche Welle" (sport-tv.si, 2011). Leta 2013 sta bila na spletu objavljena dva članka. Prvi je bil objavljen na spletni strani svet24.si in nosi naslov: "Grozljivo: Zapor po kitajsko". Tam navajajo: "Opis zlorab v poročilu je enak pričanjem članov duhovnega gibanja Falun Dafa, ki so že pred več kot desetimi leti zatrjevali, da je Masandžija eden izmed najbolj nasilnih centrov za prevzgojo pripadnikov njihovega 'kulta'" (svet24.si, 2013). Drugi pa na rtvcapodistria.si z naslovom "Ši: Z denarjem obsedeni Kitajci izgubljajo moralne vrednote", kjer pišejo: "Verska svoboda je sicer zapisana v kitajski ustavi. A ateistična komunistična partija ne tolerira različnih kultov in vraževerja iz časa fevdalizma, kot je recimo starodavna metoda kultiviranja Falun Dafa. Ta je prepovedan od leta 1999, vse od takrat pa je bilo aretiranih več sto njegovih privržencev" (rtvcapodistria.si, 2013). Zadnji članek, ki sem ga zasledila na spletu, pa je bil objavljen leta 2015 na rtslo.si z naslovom "Kanadska misica persona non grata na Kitajskem, Kanade ne bo na miss sveta". Izsek iz članka: "Misica je postala persona non grata na Kitajskem, ker se je večkrat javno oglasila in opozorila na kršitve človekovih pravic na Kitajskem. Posebej glasno je zagovarjala Falun Dafa, duhovno skupino, ki jo kitajska vlada obravnava kot kult, po kitajskih zakonih pa je dovoljeno aretirati vsakega, ki ga sumijo podpiranja verskih gibanj, ki jih država ne potrdi" (rtslo.si, 2015). Jezik poročanja je v večini nevtralen, povzema pa poročanje tujih medijev. Ravno tako se

veliko uporabljata besedi kult in sekta, kasneje tudi izrazi gibanje, duhovna skupina ter starodavna metoda kultiviranja. V člankih ni zaslediti globjega poročanja ali podrobnejše raziskave Falun Dafa.

3.4.4 Zatrte Falun Dafa

19. aprila 1999 se od 10.000 do 15.000 pripadnikov Falun Dafa zbere na mirnem zborovanju pred vladno stavbo Zhongnanhai v Pekingu. 20. julija 1999 se zgodijo masovne aretacije pripadnikov tega gibanja po vsej Kitajski. 22. julija 1999 kitajska vlada uradno prepove Falun Dafa in jo označi za "zlobni kult".

Od leta 1999 je bilo zatrtje Falun Dafa glavna skrb Kitajske, ki je za to žrtvovala ogromno časa, energije in denarja, da bi gibanje zatrla doma in po svetu. Na Kitajskem je bilo natisnjenih na tisoče knjig in člankov, ki so obsojali Falun Dafa. Kitajska televizija, ki je pod nadzorom kitajske vlade, je neprestano vrtela oglase in oddaje, naperjene proti gibanju. Uničenega je bilo ogromno materiala – knjig, pripomočkov, člankov. Kitajska vlada je uporabila vso svojo moč za širjenje negativne kampanje v Severni Ameriki, Evropi in Avstraliji. Kitajska vlada je nadlegovala in zaprla deset, morda sto tisoč pripadnikov Falun Dafa na Kitajskem. Po pričevanju virov Falun Dafa, ki jih v večini podpirajo tudi mednarodne agencije za zaščito človekovih pravic, kot sta Amnesty International in Human Rights Watch, je v zaporu ali policijskem priporu umrlo več kot 3000 pripadnikov. Kampanja proti Falun Dafa je prevzela življenja njegovih pripadnikov na Kitajskem in drugod po svetu. Pripadniki Falun Dafa na Kitajskem so pokazali izreden pogum, ko so se zoperstavili vladi in tako tvegali celo svoja življenja. Vzpostavili so zelo dobro organizirane spletne strani, preko katerih so se obveščali znotraj Kitajske in tudi obveščali pripadnike drugod po svetu. Nekateri so lokalno tiskali letake, se udeleževali mirnih protestov in izvajali vaje v javnosti. Kitajska vlada je in še vedno zavrača preiskavo svojih trditev in trditev tistih, ki so se spreobrnil, s strani tretjih oseb. Nabralo se je ogromno dokazov, ki pa jih je težko preveriti. Tudi dokazi, ki so jih predstavili pripadniki Falun Dafa, so v večini bolj prepričljivi kot tisti s strani kitajske vlade. Zatrte Falun Dafa je rezultat, ki bi ga lahko pričakovali: zgodovinsko gledano, so bila gibanja, ki so postala popularna in vidna v kitajski družbi, pripravljena za uničenje. Li Hongzhi je svoje privrženice postavil v nevarnost s svojo nespametno odločitvijo, da se zoperstavi kitajskim oblastem aprila 1999, in bi moral biti za to odgovoren. Kitajska je pretiravala pri oceni nevarnosti, ki naj bo jo predstavljalo gibanje Falun Dafa. Falun Dafa ni "sekta" na nivoju Aum Shinri kyô ali Solarnega templja. In nobeno mučenje ali smrt

pripadnika Falun Dafa nista bila upravičena. Do neke mere je zatiskanje oči Kitajske pred svojo lastno religijsko zgodovine tisto, kar je omogočilo razcvet Či Gongga in njegove posledice, brutalno kampanjo proti gibanju Falun Dafa (Ownby 2008, 161–165).

Obstaja več razlag, zakaj je prišlo do zloma Falun Dafa. Nastala je konvergenca zgodovinskih, ekonomskih, kulturnih in psiholoških faktorjev. Kitajska je glede tega, ali je skupina razumljena kot sovražna, upoštevala mnogo faktorjev, med njimi tudi naslednje: ali so pripadniki iz ranga komunistične partije, ali je organizirana med provincami in celo državami, ali članstvo v njej teži k temu, da spreobrne pripadnike, ali kritizira komunistično partijo, ali je heterodoksna ter ali pridobiva podporo iz drugih držav. Pomembno je tudi razumevanje koncepta "nebeški mandat", ki je široko razširjen v kitajski kulturi. Če je "nebeški mandat" izgubljen, pomeni, da vladar ni več primeren za vladanje. "Nebeški mandat" se zlomi v primerih, kot so upor, naravne nesreče, skupaj z dekadenco in korupcijo v oslABLJENI vladi. Na Kitajskem pa je bilo v tistem obdobju ogromno korupcije v vladi, pestile so jo naravne nesreče in ukvarjala se je z mnogimi upori, kar je samo pripomoglo k usmerjenosti v zatrtje Falun Dafa. Poleg tega je bil protest aprila 1999 v nasprotju z vrednotami kitajske vladajoče strukture – kitajska politična struktura ima še vedno najraje predvidljivost, poslušnost, red in harmonijo. Kitajska vlada ne samo, da zelo visoko ceni harmonijo, ampak nanjo celo stavi svojo legitimnost. Še en razlog, ki bi lahko v veliki meri pripomogel k zlomu, je tudi dejstvo, da je Li Hongzhi v času demonstracij aprila 1999 že živel v ZDA. To je dalo Kitajski zadostni razlog, da gibanje obtoži, da je povezano z večjo skupino pripadnikov v tujini, kar pa je velik tabu za katero koli kitajsko religijsko skupino. In ne nazadnje je tu še smrt voditelja Deng Xiaopinga. Le-ta je bil velik podpornik Či Gongga in je tudi sam uporabljal te metode zdravljenja. Tudi javno naj bi priznal izboljšanje zdravja s pomočjo Či Gongga. Njegovo mesto je po njegovi smrti zasedel Jang Zemin, ki pa je uporabil vso svojo moč, da bi gibanje Falun Dafa zatrl. Incident 25. aprila 1999 se je zgodil v zelo občutljivem obdobju, tik pred obletnicami gibanja 4. maja 1919, Tianamenskih protestov leta 1989 ter ustanovitve Ljudske republike Kitajske leta 1949. Takrat so tuji reporterji še posebej pozorni na dogodke, kar tudi spodkopava zaupanje ljudstva v zmožnost ohranjanja stabilnosti in tako bi vlada lahko izgubila svoj ugled tako doma kot v tujini (Porter 2003, 86–99).

Zlomu Falun Dafa je tako botrovalo mnogo dejavnikov, tako zgodovinskih, političnih, družbenih kot tudi časovnih. Boj med Kitajsko in Falun Dafa pa še vedno poteka.

3.4.5 *Obdobje po zatrtju Falun Dafa*

Po zatrtju Falun Dafa kitajska vlada še vedno preganja pripadnike. Pripadniki pa se še vedno bojujejo za svoje pravice. Že pred 20. julijem 1999 so se zaradi protestov, ki so se zgodili aprila 1999, začeli pregoni pripadnikov gibanja Falun Dafa iz parkov, kjer so vadili, in uničevanje tisočih njihovih knjig. 20. julija 1999 so javno razglasili začetek preganjanja članov Falun Dafa. Policija je vlomila v domove na stotine pripadnikov in jih odvedla v zapor. Na tej točki je Falun Dafa postala mednarodno poznana. Z začetkom zatiranja Falun Dafa na Kitajskem so svoje akcije proti temu sprožili tudi pripadniki drugod po svetu. Najprej so imeli novinarsko konferenco 24. julija 1999 pred kitajsko ambasado v Washingtonu v ZDA. En dan kasneje pa pred kitajsko ambasado v mestu Ottawa v Kanadi (Porter 2003, 102).

Kitajska je med tem razglasila Li Hongzhija za "hudobno osebo". Časopisi na Kitajskem so začeli poročati, da pripadniki Falun Dafa zavračajo zdravljenje, postanejo nori in celo pobijajo ljudi. Skupna Human Rights Watch iz New Yorka je pozivala k mednarodnemu protestu v imenu Falun Dafa ter prosila za intervencijo Združene narode. Kitajska je uničila več kot 1,55 milijona publikacij Falun Dafa in zahtevala, da Interpol aretira Li Hongzhija (in to takoj naslednji teden po protestih, verjetno zato, ker je menila, da je Falun Dafa skupina, ki se formira okrog karizmatičnega voditelja in se bo po njegovi aretaciji razpustila). Kitajska je izvršila hekerske napade na internetne strani Falun Dafa in spletne naslove pripadnikov (prav tam).

Pomemben je bil tudi hiter odziv pripadnikov Falun Dafa, ki so medijem povedali tudi svojo stran zgodbe. Avgusta 1999 so pripadniki Falun Dafa dobili svojo prvo podporo s strani župana mesta Washington D. C. Anthonyja A. Williamsa, ki je razglasil obdobje od 9. do 13. avgusta za "Teden Falun Dafa". Avgusta istega leta je Anglija zavrnila prošnjo Kitajske, da naj ne dovoli Li Hongzhiju vstopa v državo, ter komentirala, da kitajske oblasti vedo za stališče Anglije in EU glede Falun Dafa in da se ne strinjajo s prepovedjo organizacije in omejitvami, ki jih izvajajo nad prakticiranjem individualnih duhovnih načel (prav tam, 103).

12. septembra 1999 je kitajski voditelj Jing Zemin Billu Clintonu izročil kopijo knjige proti Falun Dafa z naslovom "Li Hongzhi in njegov 'Falun Dafa': zavajanje javnosti in uničevanje življenj" ("Li Hongzhi and His 'Falun Gong': Deceiving the Public and Ruining Lives"). Knjiga je polna obtožb, naperjenih proti pripadnikom Falun Dafa. Podobna propaganda se je že prej uporabljala za napad na druge Či Gong prakse (prav tam, 103).

Do oktobra 1999 je bilo na Kitajskem mnogo pripadnikov gibanja aretiranih, zaprtih ali je izgubilo službo. 26. in 27. oktobra 1999 je bilo na mirnem protestu na trgu Tianamen aretiranih in zaprtih 36 pripadnikov gibanja Falun Dafa. 30. oktobra je Kitajska sprejela nov zakon, ki je bil usmerjen proti sektam, še posebej pa se je nanašal na Falun Dafa, saj je prepovedoval pravno pomoč članom te skupine. V primeru, da so zagovorniki prejeli prošnjo za le-to, so morali to prijaviti vladi (prav tam).

Leta 2000 je Kitajska zavrnila vstop v državo pripadnikom gibanja Falun Dafa, poleg tega pa je začela tudi voditi listo pripadnikov izven Kitajske (prav tam, 105).

Do leta 2000 so dogodke v zvezi z Falun Dafa v svojih knjigah obravnavali mnogi avtorji – Danny Schechter (2000), Noah Porter (2003), David Ownby (2008) in Benjamin Penny (2012). Kasnejše obdobje ni obravnavano v nobeni literaturi. Vse, kar sem našla, je bilo na spletni strani Wikipedia. Spodaj sem povzela informacije o gibanju Falun Dafa od leta 2002 do danes, kot so zapisane na tej spletni strani.

Pred letom 2002 se je na stotine pripadnikov Falun Dafa zbiralo na mirnih protestih na trgu Tiananmen v Pekingu. Protestirali so mirno, z izvajanjem vaj ali držanjem transparentov. Protesti so bili vedno prekinjeni s strani varnostnih sil, v večini primerov z nasiljem in aretacijami. Po letu 2002 so pripadniki protestiranje na tem trgu opustili.

Obdobje med letoma 2002 in 2004 je zaznamovalo inovativno prilagajanje pripadnikov Falun Dafa novim načinom protestiranja. Ustanovili so široko mrežo podzemnih lokacij, ki so namenjene izdelovanju in distribuciji literature, ter uvedli vdiranje v televizijske prenose in zamenjave programskih vsebin z vsebino o Falun Dafa. Pripadniki zunaj Kitajske so ustanovili svojo televizijsko mrežo, ki program prenaša na Kitajskem. Vodstvo Kitajske se je v tem času spremenilo. Po Jiang Zeminu je mesto prevzel Hu Jintao. Število smrti pripadnikov Falun Dafa v zaporih je še vedno naraščalo, zmanjšala pa se je medijska pokritost dogodkov.

Med letoma 2005 in 2007 Falun Dafa vse bolj očitno kritizira vladanje Komunistične partije Kitajske. Pojavijo se obtožbe o vohunjenju kitajskih varnostnih sil v tujini za pripadniki Falun Dafa. Obtožbe o množičnem pobijanju pripadnikov Falun Dafa ter odvzemu njihovih organov v namen presaditve.

Od leta 2008 do danes kitajske oblasti še vedno izvajajo močno kampanjo proti gibanju Falun Dafa, še posebej v času pomembnih državnih obletnic ali dogodkov. Povečale so tudi pritisk na prevzgojo pripadnikov v priporih, zaporih in prevzgojnih ustanovah. Odvetniki, ki zastopajo pripadnike Falun Dafa, so kaznovani s strani kitajskih oblasti tudi z nadlegovanjem, odvzemom licence in zaporno kaznijo.

Na tem mestu bi se samo dotaknila teme o zbiranju organov, predvsem od ubitih pripadnikov gibanja Falun Dafa in drugih političnih zapornikov. Na temo zbiranja in trgovanja z organi me je opozoril praktikant Falun Dafa v Sloveniji Gregor Čadež. O tem govori knjiga, ki sta jo napisala David Matas in David Kilgour (2007): *Krvava žetev: Ponovno poročilo o domnevnih obtožbah o organski žetvi Falun Dafa zdravnikov na Kitajskem (Bloody harvest: Revised Report into Allegations of Organ Harvesting of Falun Dafa Practitioners in China)*.

V mednarodni skupnosti so v zadnjih letih veliko skrb povzročila poročila o zbiranju organov, predvsem od ubitih pripadnikov gibanja Falun Dafa ter političnih zapornikov. Glede na poročila naj bi politične zapornike usmrtili na zahtevo, in to z namenom zagotovitve organov prihodnjim prejemnikom. To zbiranje organov naj bi se izvajalo kot rezultat preganjanja gibanja Falun Dafa s strani Komunistične partije Kitajske ter tudi zaradi finančnih koristi. Poročila o zbiranju organov so se pojavila leta 2006, vendar naj bi se to začelo dogajati že vsaj šest let prej. Najbolj znana raziskovalca na tem področju – David Matas in David Kilgour – poročata o deset tisoč pripadnikov gibanja Falun Dafa, ki naj bi bili ubiti za namen zagotavljanja organov in trupel za zelo donosen posel trgovanja z organi. Te zlorabe so se nadaljevale vse do danes. Do teh ugotovitev so prišli s kombinacijo analize statističnih podatkov, intervjujev z bivšimi zaporniki, zdravstvenimi delavci in javnimi varnostnimi agenti ter posrednimi dokazi, kot so veliko število zadržanih pripadnikov Falun Dafa brez sojenja, in profitom, ki nastane od prodaje organov. Kitajska konsistentno zavrača vse obtožbe, vendar pa je neuspešnost pri zavračanju dokazov privedla do tega, da so jo tuje vlade, mednarodne organizacije in medijske družbe javno obsodile za ta dejanja.

3.5 Falun Dafa in internet

3.5.1 Pomen interneta za Falun Dafa

Internet je zelo pomembna komponenta novega religijskega gibanja Falun Dafa. Pripadniki Falun Dafa uporabljajo internet za izmenjavanje informacij, za širjenje nauk Li Hongzhija, za povečanje integritete skupnosti, ki je razpršena po svetu, za organiziranje osebnih srečanj

ter za deljenje osebnih izkušenj. Že od vsega začetka je bilo gibanje zelo decentralizirano, nestrukturirano. Spletne strani so en način, ki omogoča, da je voditelj v virtualnem kontaktu s svojimi pripadniki.

"Čeprav je točno velikost Falun Dafa težko določiti in ni mogoče natančno specificirati natančnega datuma rojstva interneta, lahko rečemo, da je Falun Dafa največje religijsko gibanje, rojeno vzporedno s hitrim globalnim širjenjem interneta. Vsekakor je njegova rast sovpadla z internetnim razcvetom na Kitajskem in po svetu. Kitajska je vzpostavila svojo prvo internetno povezavo leta 1993, število uporabnikov pa je do leta 1997 hitro naraščalo ter doseglo 45,8 milijonov do konca junija 2002. Globalno je število uporabnikov interneta zraslo s 26 milijonov leta 1995 na čez 600 milijonov leta 2002 in do takrat je skoraj vsaka država vzpostavila povezavo. Za primerjavo: Falun Dafa se je pojavila leta 1992 in hitro rasel v drugi polovici tega desetletja, in to tako na Kitajskem kot drugod po svetu. Kronografsko in geografsko je bil dobro pozicioniran, da izkoristi internet" (Bell in Boas 2003, 227–228).

Treba pa je poudariti, da za rast gibanja Falun Dafa na Kitajskem ni bil v celoti zaslužen internet. Tam se je gibanje na začetku širilo s pomočjo vključenosti v društvo Či Gongga, s predavanji Li Hongzhija ter z osebnimi stiki pripadnikov. Pomembna so bili literatura ter drugi pripomočki, ki so jih distribuirali pripadniki. Na Kitajskem veliko pripadnikov izhaja iz ruralnih področij in še dandanes niso uporabniki interneta.

Zanimiv pogled na pomembnost uporabe interneta s strani pripadnikov Falun Dafa je v povezavi s socialnim kapitalom podal Nan Lin, profesor sociologije na Duke University v Severni Karolini v ZDA. Ponudil je "študijo primera, ki zadeva gibanje Falun Dafa na Kitajskem, kot primer, kako spletne mreže zagotavljajo socialni kapital v družbenem gibanju in vzdržujejo kolektivno akcijo celo znotraj zelo omejenega institucionalnega področja. Ta primer pokaže, kako spletne mreže olajšajo uporabo socialnega kapitala skozi prostor in čas in pokažejo učinkovitost pri generiranju in vzdrževanju družbenega gibanja v globalnem kontekstu" (Lin v Porter 2003, 219).

Lin zagovarja, da socialni kapital vsebuje tri komponente: strukturo (vpetost), priložnost (dostopnost preko družbenih mrež) in akcijo (uporabo). Glavna raba interneta za pripadnike je ostajanje v stiku z novicami in članki o Falun Dafa, ostajanje v stiku z drugimi pripadniki in vzpostavljanje stika s tistimi, ki niso pripadniki gibanja (Porter 2003, 219).

3.5.2 *Pregled spletnih strani Falun Dafa*

Novo religijsko gibanje Falun Dafa ima na spletu močno prisotnost. Pripadniki vzdržujejo mnogo spletnih strani povsod po svetu, mnoge imajo vsebine v več jezikih in ponujajo veliko število različnih funkcij – učenje naukov preko spleta, novice o zatiranju, napovednike zborovanj povsod po svetu, deljenje izkušenj itd.

Spletne strani Falun Dafa so bile prvič postavljene leta 1995, se pravi po tem, ko je Li Hongzhi zapustil Kitajsko. Pred zlomom je bila spletna stran falundafa.org zelo skromna. Na njej so bile lokacije, kjer se izvajajo vaje, ter angleška različica knjige Zhuan Falun II. Osnovne informacije, ki so bile predstavljene na spletni strani, so se spremenile v obdobju zatiranja. Dodane so bile različne informacije in podstrani, ki so razlagale, kaj Falun Dafa je, ter obveščale o zatiranju pripadnikov (Porter 2003, 209–210).

Takoj po zatrtju je bilo veliko spletnih strani gibanja Falun Dafa napadenih s strani hekerjev. Od zatrtja naprej so strani gibanja na Kitajskem nedostopne. Najprej je bilo lahko zaobiti požarni zid, ki ga je postavila Kitajska. Kasneje pa je kitajska vlada vložila vse več sredstev, da bi preprečila komunikacijo gibanja Falun Dafa preko spleta. Danes imajo močno internetno strukturo in vsi podatki, ki vstopajo v državo, morajo skozi centralni server, ki filtrira vsebino glede na ključne besede, med njimi tudi človekove pravice in Falun Dafa. Vendar pa Kitajska še vedno ne more preprečiti širjenja vseh informacij.

Predstavila bom tri najpomembnejše strani za novo religijsko gibanje Falun Dafa. Vse tri so delujoče in na njih najdemo aktualne informacije.

minghui.org

Minghui.org je najpomembnejša spletna stran gibanja Falun Dafa. Na začetku, ko so jo objavili, se je imenovala Clear Wisdom (danes te s spletnega naslova clearwisdom.net avtomatsko preusmerijo na Minghui.org). Spletna stran je namenjena vsem pripadnikom Falun Dafa, tudi tistim na Kitajskem. Spletna stran je na voljo v kitajskem jeziku in je prevedena v 16 jezikov, vendar ne gre za direktni prevod, saj je na njih v večini tudi vsebina lokalizirana. Že samo pregled spletne strani preseneti z ogromno količino informacij. Na njej najdemo informacije, kaj Falun Dafa je, novice, dogodke, informacije o zatiranju, kultivaciji, poleg tega pa še propagandni material, reference, kontakte ter še veliko več. "Jasno je, da se pripadniki lahko in tudi se obračajo na to stran za informacije, za inspiracijo, za tolažbo in za

smernice. Vendar pa enciklopedična narava strani ter profesionalizem, na podlagi katerega je zasnovana in vzdrževana, kažeta na to, da je participacija na strani – oboje v pošiljanju pisem ali člankov in v obliki uredniškega, tehničnega in prevajalskega dela – že sama po sebi pomembna oblika predanosti cilju" (Ownby 2008, 206).

FalunDafa.org

Na prvi strani spletne strani falundafa.org najdemo možnost izbire med 40 jeziki. Med njimi so na primer angleški, nemški, španski, slovenski, srbski, poljski, turški jezik in drugi. Ta spletna stran se od spletne strani minghui.org razlikuje v tem, da ponuja splošne informacije. Na kateri koli jezik kliknemo, se odpre popolnoma enaka stran, prevedena v izbran jezik. Na njej najdemo najprej tri glavna vodila gibanja Falun Dafa: Resničnost, Sočutje, Toleranca. Potem pa pet sklopov: Domov, Predstavitev, Knjige in Zadnji članki, Video in Audio ter Kontakte. Ta stran je predvsem namenjena novim pripadnikom gibanja, saj na njej najdejo vse pomembne informacije – od tega, kaj Falun Dafa je, do knjig, video posnetkov ter glasbe. Zelo pomembno je, da lahko na tej strani pripadniki najdejo knjige in publikacije, ki si jih lahko tudi prenesejo na svoj računalnik. Med njimi tudi glavno knjigo – Li Hongzhi: Zhuan Falun. Pomembni so tudi lokalni kontakti, ki so naslovljeni na osebe in vsebujejo e-naslove ter telefonske številke.

faluninfo.net

Falun Dafa Information Center je tretja najpomembnejša spletna stran NRG Falun Dafa. Stran je namenjena zagotavljanju novic in informacij o gibanju Falun Dafa s celega sveta. Če kliknemo povezavo "About us", izvemo: "Falun Dafa Information Center je oboje, uradni novinarski center za Falun Dafa in tudi primarni vir informacij o zlorabi človekovih pravic, ki jih kitajski komunistični režim izvaja nad pripadniki". Na strani so objavljeni članki in novice, ki prihajajo iz Kitajske in se nanašajo na kampanjo proti Falun Dafa. Zanimivo je, da stran ni prevedena v noben drug jezik. Obstaja samo v angleščini. Na prvi strani takoj zasledimo aktualne novice, informacije o tem, kaj Falun Dafa je, informacije o preganjanju na Kitajskem, zadnje novice ter tudi galerije slik, video posnetke ter publikacije. Na desni strani – pod razdelkom "Featured Resources" – pa tudi informacijske liste, poročila tretjih oseb, kotichek za novinarje ter povezavo do informacij, kako lahko posamezniki pomagajo.

3.5.3 Vsebina spletnih strani

Na spletu obstaja mnogo spletnih strani, ki so del novega religijskega gibanja Falun Dafa ali se nanj navezujejo. Sama sem se odločila za pregled vsebine treh v prejšnjem poglavju omenjenih spletnih strani: minghui.org, falundafa.org ter faluninfo.net.

Spletni strani minghui.org in faluninfo.net imata zelo podobne objave. Tam lahko najdemo članke in objave, ki se nanašajo na naslednje teme:

1. Članki, ki govorijo o zlorabah in življenju pripadnikov na Kitajskem. Članki govorijo o fizičnem nasilju nad pripadniki. O poniževanju in spolni zlorabi. Uporabljajo zelo nazorne opise in slikovno gradivo. Poudarjajo nelegalnost preganjanja pripadnikov na Kitajskem.
2. Članki o tem, kako Kitajska v medijih objavlja zavajajoče podatke o gibanju Falun Dafa.
3. Članki o tem, kaj so pripadniki doživljali, ko so se začeli ukvarjati s prakticiranjem Falun Dafa. Njihove izkušnje in občutki.
4. Članki o "karmični retribuciji" ali o tem, kako bodo vsi, ki nasprotujejo ali škodujejo gibanju Falun Dafa, za to "plačali".
5. Fotozgodbe, kjer se nahaja slikovno gradivo, ki je podrobno opisano in se nanaša na dogodke od zloma naprej.
6. Članki, ki jih pišejo uredniki. Ti se običajno nanašajo na poučevanja in predavanja Li Hongzhija. Opozarjajo tudi na dogodke, na katerih bo Li Hongzhi predaval.
7. Članki, v katerih pripadniki podajajo svoja mnenja in izkušnje s prakticiranjem Falun Dafa.
8. Objave člankov, ki so bili prej objavljeni v različnih časopisih tako na Kitajskem kot tudi drugje po svetu.

Spletno stran falundafa.org sem na kratko opisala že v prejšnjem poglavju. S prve, vstopne strani lahko brskamo med petimi sklopi.

1. Domov. Na vrhu strani se nahajajo trije nauki Falun Dafa: Resničnost, Sočutje, Toleranca. Pod tem pa slike veselja, Bude in pripadnikov pri vadbi. Na kratko je predstavljeno, kaj Falun Dafa je.
2. Predstavitev. Podroben opis Falun Dafa.

3. Knjige in zadnji članki. Tukaj si lahko vsakdo prenese na svoj računalnik vso želeno literaturo. Na slovenski strani najdemo tudi prevod glavne knjige Falun Dafa Zhuan Falun ter tudi Zhuan Falun, II. zvezek.
4. Video in Audio. Ta del je razdeljen na Vaje, 9-delne lekcije ter Falun Dafa glasbo.
5. Kontakti. Tukaj so zapisani vsi kontakti po svetu: Afrika – 3 države, Azija – 18 držav, Evropa – 34 držav, Severna Amerika – 8 držav, Oceanija – 2 državi, Južna Amerika – 8 držav. Za Slovenijo so navedeni trije kontakti. Za Ljubljano in okolico Gregor, za Notranjsko in Primorsko Sanja ter za Štajersko in Prekmurje Žiga. Pri vseh sta zapisana e-mail naslov in telefonska številka.

3.6 Falun Dafa v Sloveniji

Glede na to, da je kultivacijska praksa Falun Dafa prisotna tudi v Sloveniji, sem se odločila, del diplomske naloge posvetim tudi temu. V namen analize sem pripravila vprašalnik. Najprej sem na internetni strani poiskala kontaktne osebe ter stopila v stik z Gregorjem Čadežem in Žigom Požunom. Dobili smo se v Ljubljani, kjer smo se sproščeno pogovarjali o gibanju samem. Gregor Čadež mi je nato pisno odgovoril na vprašalnik, ki sem mu ga posredovala na spletni naslov.

Poleg odgovorov na vprašalnik pa sem na teh dveh srečanjih pridobila tudi naslednje informacije, ki so po mnenju Gregorja Čadeža in Žige Požuna pomembne za razumevanje kultivacijske prakse gibanja Falun Dafa in za ozaveščanje ljudi o sistematičnem preganjanju pripadnikov Falun Dafa na Kitajskem:

- Minghui (minghui.org) je spletna stran za kultivatorje.
- DAFOH (dafoh.org) – organizacija se zavzema za pojasnjevanje resnice in širjenje zavesti na mednarodnem področju.
- Shen Yun (shenyunperformingarts.org) je projekt Falun Dafa kultivatorjev, ki skozi predstavo oživljajo 5000-letno civilizacijo.
- NTDTV je medijska hiša, ki s trdimi dokazi objavlja Falun Dafa situacije širom sveta. Tudi medijska hiša Epoch Times objavlja aktualne informacije v zvezi s kršenjem človekovih pravic na Kitajskem ter gibanjem Falun Dafa.
- O samem poslu legalnih transplantacij na Kitajskem pa je Ethan Gutmann napisal knjigo The Slaughter.

3.6.1 Analiza skupnosti Falun Dafa v Sloveniji – vprašalnik

Na vprašalnik o gibanju Falun Dafa v Sloveniji mi je odgovoril Gregor Čadež. Na podlagi vprašalnika je bilo ugotovljeno, da je v Sloveniji Falun Dafa prisotna od leta 2003 in da je trenutno pet aktivnih praktikantov ter štirje še znani praktikanti, ki pa ne sodelujejo v javnih aktivnostih. Neznano je dejansko število praktikantov, saj le-ti lahko izvajajo prakso zase in se ne želijo izpostavljati v javnosti. V poletnem času, ko vreme to dopušča, se pripadniki zbirajo v javnem parku v Ljubljani, drugače pa pri posameznikih doma. Nekajkrat letno se zberejo na informativnih dnevih Falun Dafa po Sloveniji.

Falun Dafa v Sloveniji ni registrirana kot religijsko gibanje. To pa zato, ker kot pravi njihov pripadnik, Falun Dafa ni religijsko gibanje, ampak je starodavna kitajska duhovna disciplina, ki v Sloveniji nima pravne registracije.

Prakso Falun Dafa je ustanovil učitelj Li Hongzhi in vsi drugi praktikanti so njegovi učenci. V Sloveniji in tudi drugod ni posebnega vodje. V praksi Falun Dafa ni izvajanja obredov. Aktivni praktikantje samoiniciativno prevzamejo pobude po lastnih zmožnostih, pobude za javne aktivnosti pa se v sedanjem obdobju trudita čim bolje predstavljati Gregor Čadež in Žiga Požun. V kultivaciji Falun Dafa ni dolžnosti, je le namen ozaveščati ljudi in širiti resnico pregona praktikantov Falun Dafa na Kitajskem, deliti informacije o sami praksi in prikazovati izvajanje vaj interesentom ter nuditi vsakršno pomoč v zvezi s kultivacijo. Pripadniki Falun Dafa tudi nimajo posebnih načinov pridobivanja novih članov. Praktikantovo lastno vedenje in izvajanje vaj po sistemu kultivacije vzbuja zanimanje pri ljudeh in tako se sami začnejo zanimati za kultivacijo Falun Dafa. V javnosti tudi prirejajo informativne dneve Falun Dafa, kjer izvajajo prikaz vaj, delijo letake, širijo resnico pregona praktikantov na Kitajskem, zbirajo podpise za peticijo DAOFOH ter vodijo peticijo proti Jiang Zeminu.

Na vprašanje iz katere tradicije izhaja gibanje ter od kod črpa svoje doktrinarne osnove mi sem dobila nasleden zelo izčrpen odgovor. In sicer, da je Falun Dafa napredna praksa Budove šole za samokultivacijo. To je disciplina, v kateri so »asimilirane najvišje kvalitete veselja – Zhen, Shan, Ren (Resničnost, Sočutje, Toleranca) – in so temelj tovrstne prakse. Prakso vodijo najvišje kvalitete, ki temeljijo na pravih zakonih in določajo razvoj veselja.« Praksa Falun Gong se osredotoča na um, s kultivacijo posameznikovega uma in misli – ali »Šinšing

(Xinxing)« – kot ključnega pomena za povečanje energije Gong. Velikost posameznikovega Gongga je neposredno sorazmerna njegovemu Šinšingu. Pojem »Šinšinga« zajema preoblikovanje vrline (bele snovi) in karme (črne snovi). Vključuje tudi potrpežljivost, rasonost in opustitev – to je opuščanje navadnih človeških želja in navezanosti ter zmožnosti prenašati največje težave in preizkušnje.

Vse aktivnosti Falun Dafa so brezplačne. Ves reklamni material in vse aktivnosti financirajo pripadniki sami po lastnih finančnih zmožnostih. Ob deljenju informacij o pregonu praktikantov Falun Dafa na Kitajskem so priča ogorčenju Slovencev. V večini Slovenci ne morejo verjeti, da se kaj takega v sodobni družbi še dogaja. Nekatere pa zanima tudi predvsem situacija v Sloveniji in ne toliko na Kitajskem. V Sloveniji je Falun Dafa sprejeta dobro, saj so ljudje vse bolj odprti do drugačnih praks ter so pripravljene prisluhniti, vseeno pa opazajo, da je termin kultivacija še precej neznan in nejasen. Kot do sedaj si bodo tudi v prihodnosti prizadevali ozaveščati vse večje število ljudi v Sloveniji in tudi nudili pomoč pri ozaveščanju ljudi v sosednjih državah.

Celoten vprašalnik je dodan v prilogi na koncu diplomske naloge.

3.6.2 Spletne strani Falun Dafa v slovenskem jeziku

Uradna spletna stran Falun Dafa v slovenskem jeziku: sl.falundafa.org.

Na spletni strani so objavljeni: kratka predstavitev Falun Dafa, knjige, ki obravnavajo nauke in vodila, kot tudi članki. Spletna stran prav tako vsebuje video in avdio lekcije učitelja Li Hongzhija ter lokalne kontakte. V Sloveniji imamo tri takšne kontakte, kamor se lahko praktikanti ali novi pripadniki obrnejo po pomoč:

- Ljubljana in okolica, Gorenjska: Gregor +386 41 274 991; cadez.gregor@gmail.com.
- Notranjska, Primorska: Sanja +386 40 336 773; sanzazgur@gmail.com.
- Štajerska, Prekmurje: Žiga +386 31 333 981; pozunziga@gmail.com.

Na spletni strani je v obliki pdf objavljeno in brezplačno dostopno vso potrebno gradivo in članki ter predavanja učitelja Li Hongzhija.

4 ZAKLJUČEK

Falun Dafa se je na Kitajskem pojavilo v devetdesetih letih prejšnjega stoletja. Od takrat pa do danes je gibanje prešlo iz zelo popularnega gibanja, ki je bil del eksplozije Či Gongga, do tega, da so ga na Kitajskem označili za "hudobni kult" in začeli sistematično preganjati njegove pripadnike. Kljub temu pa se gibanje ohranilo in se še naprej širi po svetu in povečuje se tudi število pripadnikov.

Med pisanjem diplomske naloge sem ugotovila, da lahko potrdim prvo in drugo hipotezo. Elementi Či Gongga vključeni v Falun Dafa in vpetost te prakse v kitajsko tradicijo ter dojemanje Či Gongga kot načina vzdrževanja zdravja, so bili dejavniki, zaradi katerih Falun Dafa sprva ni bila dojeta kot religijsko gibanje in posledično ni bila preganjana. Falun Dafa sprva ni bila sprejeta kot sovražnik številka ena na Kitajskem, ker je bilo gibanje vezano na dolgoletno Kitajsko tradicijo povezano z elementi Či Gongga in so širili zdrav način življenja, kar je Kitajska vlada v samem začetku podpirala, saj bodo prebivalci tako ostali zdravi in sledili dolgoletni tradiciji. S kasnejšo nadgradnjo in večjim vplivom Falun Dafa pa je vlada videla resno grožnjo trenutnemu komunističnemu sistemu. Kitajski vladi ni bilo po godu, da je Falun Dafa pridobivala na moči in je imela vedno več pripadnikov. Komunistična partija Kitajske in Falun Dafa sta si povsem nasprotni. Falun Dafa je ljudem ponudila boljši in drugačen način življenja kar je pritegnilo vedno več praktikantov. Prav tako je Falun Dafa pridobivala na moči in v primeru Kitajske vlade to prav gotovo ni dobro saj odvrta pozornost od komunistične partije in jim jemlje moč ter vpliv. Zagovarjanje ateizma s strani Komunistične partije Kitajske, hitra urbanizacija in deagrarizacija pa spodbudijo porast Falun Dafa. Kljub temu, da je v 36. členu kitajske ustave zapisano, da imajo Kitajci svobodno izbiro religijskega prepričanja, pa je bilo od ustanovitve Ljudske republike Kitajske sprejetih mnogo zakonov, ki omejujejo izražanje religijske pripadnosti. Poleg tega se vedno več ljudi seli iz enega dela Kitajske na drugega zaradi iskanja dela. Izgubljajo se kmetijske površine, kjer rastejo velika industrijska območja. Vse to je posledica hitrega ekonomskega razvoja Kitajske. Ljudje pa so v tem hitrem življenju polnem stresa in ločenosti od družbe iskali nekaj, kar bi jim pomagalo premagovati vsakodnevne tegobe. To jim je ponudila tudi Falun Dafa. Saj je s sistemom vaj ponudilo ljudem način za ohranjanje zdravja, vrednotni sistem je povezal ljudi, neformalna oblika gibanja pa je omogočala, da se Falun Dafa lahko pridruži vsakdo in to takrat, ko to želi.

Ne morem pa ne v celoti potrditi in niti zavrniti tretje hipoteze, ki se glasi: Falun Dafa kljub represiji s strani Komunistične partije Kitajske nima značilnosti milenarističnega gibanja in pripadniki zavračajo nasilje. Po mojem mnenju Falun Dafa ima nekatere značilnosti milenarističnega gibanja. Falun Dafa se je na Kitajskem pojavila ravno v času hitrega ekonomskega in družbenega razvoja, to je bil čas nemirov in ljudje so iskali nov pomen v življenju, nov vrednostni sistem in tudi nekaj v kar lahko verjamejo. Li Hongzhi pa je ponudil drugačen koncept realnosti in moralnih vrednot. Govori o boljši družbi in kako lahko pripadniki izboljšajo svoje življenje. Kljub temu, da je Falun Dafa na Kitajskem sistematično preganjana, da se je celo diskurz Li Hongzhija nekoliko zaostрил, pa pripadniki gibanja zavračajo nasilje.

S pomočjo analiziranja različnega čtiva in na podlagi intervjuja s praktikantom Falun Dafa v Sloveniji sem ugotovila, da Falun Dafa predstavlja način življenja, ki je izjemno uravnotežen in umirjen. Ljudje se poslužujemo različnih načinov sproščanja, da se lažje soočamo z vsakodnevnimi izzivi. Mnogi prakticirajo tudi različne načine, ki so tudi del Falun Dafa, kot je na primer meditacija, ki je v Sloveniji vedno bolj pogosta izbira sproščanja. Skozi intervju sem tudi ugotovila, da se Falun Dafa v Sloveniji sama ne šteje religijo ampak za starodavno Kitajsko duhovno disciplino. Falun Dafa je način življenja, ki si ga lahko izbere kdorkoli izmed nas.

Ravno tako lahko potrdim četrto hipotezo. Za razširitev Falun Dafa po vsem svetu je zaslužen internet, saj omogoča povezovanje pripadnikov ter razširjanje naukov, literature in video priročnikov za vadbo. Falun Dafa se je postopno razširila po vsem svetu. Sicer je v Sloveniji prisotnost praktikantov trenutno še vedno dokaj majhna, vendar ima ves potencial, da se širi. Njihov način širjenja je nevsiljiv in dovolijo, da ljudje sami pristopijo ter so jim vedno pripravljene pomagati ter jih informirati. K širitvi Falun Dafa po svetu je kot prvo največ pripomogel ustanovitelj s svojimi predavanji po vsem svetu, kot ta drugo pa internet. Internet je naredil svet bistveno bolj povezan in obveščen, kar pomeni, da so tudi informacije o Falun Dafa lahko hitro potovale po vsem svetu in povezovala somišljenike povsod. Prav tako je internet omogočil dostopnost naukov, gradiva, vaj s pomočjo katerih lahko vsakdo prakticira Falun Dafa kadarkoli želi tudi v zavetju svojega doma.

5 LITERATURA IN VIRI

1. Arweck, Elisabeth. 2006. *Researching New Religious Movements: Responses and redefinitions*. New York: Routledge.
2. Brown, Dray. 2016. *Li Hongzhi. Chinese-born religious leader*. Dostopno prek: <https://www.britannica.com/biography/Li-Hongzhi> (26. julij 2016).
3. Barker, Eileen. 1999. *New religious movements: their incidence and significance*. Dostopno prek: http://eprints.lse.ac.uk/11887/1/__libfile_REPOSITORY_Content_Barker,%20E_New%20religious%20movements_Barker_New%20religious%20movements_2013.pdf (6. maj 2016).
4. Barker, Eileen. 2011. *Ageing in New Religions: The Varieties of Later Experiences*. Dostopno prek: <http://www.lse.ac.uk/sociology/pdf/Barker-Ageing-in-New-Religions.pdf> (6. maj 2016).
5. Barker, Eileen. 2014. The not-so-new religious movements: changes in 'the cult scene' over the past forty years. *Temenos* 50 (2). 235–256.
6. Bell, Mark R. in Taylor C. Boss. 2003. *Falun Gong and the Internet: Evangelism, Community, and Struggle for Survival*. Dostopno prek: <http://people.bu.edu/tboas/falungong.pdf> (6. maj 2015).
7. Barker, Eileen. 1999. New Religious Movements: Their Incidence and Significance. V *New Religious Movements. Challenge and response*, ur. Wilson, Bryan in Jamie Cresswell, 15–31. New York: Routledge.
8. Boston University Arts & Sciences Department of Religion. *Thomas Michael*. Dostopno prek: <https://www.bu.edu/religion/people/faculty/bios/michael/> (20. april 2016).
9. Bromley, David G. in Gordon J. Melton. 2002. Violence and Religion in Perspective. V *Cults, Religion and Violence*, ur. Bromley, David G. in Gordon J. Melton, 1–10. Cambridge: Cambridge University Press.
10. Brown, Dray. 2016. *Li Hongzhi, Chinese-Born Religious Leader*. Dostopno prek: <https://www.britannica.com/biography/Li-Hongzhi> (20. april 2016).
11. Ching, Julie. 2001. *The Falun Gong: Religious and political implications*. Dostopno prek: <http://culteducation.com/group/1254-falun-gong/6829-the-falun-gong-religious-and-political-implications.html> (20. april 2016).
12. Chang, Maria Hsia. 2004. *Falun Gong: The End of Days*. Yale University.

13. Čadež, Gregor. 2016. Intervju z avtorico. Ljubljana, 30. julij.
14. Črnič, Aleš. 2005. *V imenu Krišne. Družboslovna študija gibanja Hare Krišna*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
15. Črnič, Aleš. 2003. Odnos sodobnih družb do novih religijskih gibanj. *Teorija in praksa* 40 (1): 117–135.
16. DAFOH. Dostopno prek: www.dafoh.org (30. julij 2016).
17. Dowell, William. 1999. *Interview with Li Hongzhi*. Dostopno prek: <http://content.time.com/time/world/article/0,8599,2053761,00.html> (6. maj 2016).
18. Encyclopedia.com. *Troeltsch, Ernst*. Dostopno prek: http://www.encyclopedia.com/topic/Ernst_Troeltsch.aspx (20. april 2016).
19. Encyclopedia of Religion and Society. *Wallis, Roy*. Dostopno prek: <http://hrr.hartsem.edu/ency/Wallis.htm> (20. april 2016).
20. Epoch Times. Dostopno prek: www.theepochtimes.com (30. julij 2016).
21. Falundafa.org. Dostopno prek: www.falundafa.org (4. april 2016).
22. Faluninfo.net. Dostopno prek: www.faluninfo.net (4. april 2016).
23. Flere, Sergej in Marko Kerševan. 1995. *Religija in (sodobna) družba: uvod v sociologijo religije*. Ljubljana, Znanstveno in publicistično središče.
24. Falun Gong and the Internet. Dostopno prek: <http://www.beliefnet.com/faiths/falun-gong/falun-gong-and-the-internet.aspx> (6. maj 2016).
25. Haralambos, Michael in Martin Holborn. 1995. *Sociologija. Teme in pogledi*. Ljubljana, DZS.
26. Hives, Christopher. 1988. *Kenelm O.L. Burridge fonds*. Dostopno prek: https://www.library.ubc.ca/archives/u_arch/burridge_kenelm.pdf (5. maj 2016)
27. Hongzhi, Li. 2016. *Zhuan Falun*. Dostopno prek: http://sl.falundafa.org/downloads/pdf/19941201_zhuan_falun_sl.pdf (30. junij 2016)
28. Internetdict: *Kaj je glavna religija na Kitajskem?* Dostopno prek: <http://www.internetdict.com/sl/answers/what-is-the-major-religion-in-china.html> (28. julij 2016).
29. Lemish, Leeshai. 2008. *Why is Falun Gong Banned?* Dostopno prek: <http://www.newstatesman.com/blogs/the-faith-column/2008/08/falun-gong-party-chinese> (26. julij 2016).
30. Lowe, Scott. 2001. China and New Religious Movements. *Nova religio: The Journal of Alternative and Emergent Religions* 4 (2): 213–224.
31. Lowe, Scott. 2011. Chinese Millenniaial Movements. V *The Oxford Handbook of Millennialism*, ur. Wessinger, Catherine, 307 – 324.

32. LSE Sociology. 2013. *Professor Eileen Barker OBE FBA*. Dostopno prek: <http://www.lse.ac.uk/sociology/whoswho/academic/barker.aspx> (20. april 2016).
33. Lu, Yunfeng. 2005. Entrepreneurial Logics and the Evolution of Falun Gong. *Journal of the Scientific Study of Religion* 44(2): 173–185.
34. Luo, Zhufeng, ur. 1991. *Religion under Socialism in China*. Armonk, London: M. E. Sharpe, Inc.
35. Matas, David in David Kilgour. 2007. *Bloody Harvest: Revised Report into Allegations of Organ Harvesting of Falun Gong Practitioners in China*. Dostopno prek: http://organharvestinvestigation.net/report0701/report20070131.htm#_Toc160145142 (1. junij 2016).
36. Milčinski, Maja. 2003. Japonske in kitajske religije. V *Verstva in etika 1: Gradivo za učitelje verstev in etike*, ur. Vida Kremžar Klemenčič, 103 – 116. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.
37. Minghui.org. Dostopno prek: www.minghui.org (4. april 2016).
38. NTDTV. Dostopno prek: <https://www.youtube.com/user/NTDTV/playlists> (30. julij 2016).
39. Ownby, David. 2003. *The Falun Gong in the New World*. Dostopno prek: <http://courses.arch.vt.edu/courses/wdunaway/gia5274/ownby03.pdf> (21. april 2016).
40. Ownby David. 2006. Qigong, Falung Gong and the Body Politic in Contemporary China. V *China's Transformations: The Stories beyond the Headlines*. Jensen, Lionel M. in Timothy B. Weston. Dostopno prek: https://books.google.si/books?id=OKNTJXvle9wC&pg=PA111&lpg=PA111&dq=dauid+ownby+the+falun+gong+in+the+new+world&source=bl&ots=eU-RsoQd3R&sig=6X9zGmWYL8AFx_0HVXfsY2GehZA&hl=sl&sa=X&ved=0ahUKEwjLoeHI9ejMAhVJ2hoKHbl2AJgQ6AEIVzAI#v=onepage&q=dauid%20ownby%20he%20falun%20gong%20in%20the%20new%20world&f=false (18. maj 2016).
41. Ownby, David. 2008. *Falun Gong and the Future of China*. Oxford: Oxford University Press, Inc.
42. Penny, Benjamin. 2012. *The Religion of Falun Gong*. Chicago: The University of Chicago Press
43. Porter, Noah. 2003. *Falun Gong in United States: An Ethnographic Study*. Parkland: Dissertation.com.

44. Potter, Pitman B.. 2003. Belief in Control: Regulation of Religion in China. V *Religion in China Today, The China Quarterly Special Issues, New Series, No.3.*, ur. Overmyer, Daniel L.. Cambridge: Press Syndicate of the University of Cambridge.
45. Protner, Beja. 2010. *Večerjati Kristusa ali večerjati s Kristusom?: Rimskokatoliška maša kot religiozni ritual s poudarkom na obhajilu in njegovih učinkih*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za etnologijo in kulturno antropologijo.
46. Religije: *Budizem*. Dostopno prek: <http://www.religije.com/budizem.htm> (28. julij 2016).
47. Rubinstein, Murray: *New Religious Movement*. Dostopno prek: <http://www.britannica.com/topic/new-religious-movement> (6. maj 2016).
48. RTV Slovenija. 2007. *Na Kitajskem narašča število vernikov*. Dostopno prek: <http://www.rtv slo.si/svet/na-kitajskem-narasca-stevilo-vernikov/66711> (28. julij 2016).
49. RTV Slovenija. 2015. *Kanadska misica perosna non grata na Kitajskem, Kanade ne bo na mis sveta*. Dostopno prek: <http://www.rtv slo.si/zabava/zanimivosti/kanadska-misica-persona-non-grata-na-kitajskem-kanade-ne-bo-na-mis-sveta/379692> (20. april 2016).
50. RTV Capodistria. 2013. *Ši: " Z denarjem obsedeni Kitajci izgubljajo moralne vrednote"*, Dostopno prek: <http://rtvcapodistria.si/zivalskiotok/prispevek/318970> (20. april 2016).
51. Schechter, Danny (2000): *Falun Gong's Challenge to China: Spiritual Practice or "Evil Cult"?*. New York: Akashic Books.
52. Shen Yun. Dostopno prek: www.shenyunperformingarts.org (30. julij 2016)
53. SiolNET. 2013. *Kitajci se bodo morali odpovedati svojim verovanjem*. Dostopno prek: <http://siol.net/novice/svet/kitajci-se-bodo-morali-odpovedati-svojim-verovanjem-237704?image=2> (28. julij 2016).
54. Smrke, Marjan. 2000. *Svetovne religije*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
55. Sport-TV. 2011. *MOK protestira zaradi internetne cenzure, Kitajci zagovarjajo svoje stališče*. Dostopno prek: http://www.sport-tv.si/d2231/Sport_TV/MOK_protestira_zaradi_internetne_cenzure_Kitajci_zagovarjajo_svoje_stalisce.html (20. april 2016).
56. STA. 1999. *Na Kitajskem prepovedali sekto Falun Gong*. Dostopno prek: <https://www.sta.si/423226/na-kitajskem-prepovedali-sekto-falun-gong> (20. april 2016).

57. STA. 2001. *Na Kitajskem na zaporne kazni obsojenih 13 privržencev gibanja Falun Gong*. Dostopno prek: <https://www.sta.si/550313/na-kitajskem-na-zaporne-kazni-obsodili-13-privrzencev-gibanja-falun-gong> (20. april 2016).
58. Svet24. 2013. *Grozljivo: Zapor po Kitajsko*. Dostopno prek: <http://svet24.si/clanek/novice/svet/52693f6d5f3b3/grozljivo-zapor-po-kitajsko> (20. april 2016).
59. Teiser, Stephen F. 1999: *The Spirit of Chinese Religion*. Dostopno prek: http://afe.easia.columbia.edu/cosmos/main/spirits_of_chinese_religion.pdf (6. maj 2016).
60. Typologies of New Religions. Dostopno prek: <http://what-when-how.com/religious-movements/typologies-of-new-religions/> (6. maj 2016).
61. Thomas, Michael. 2012. *New Religious Movements: An Analysis of Definition*. Dostopno prek: <http://dspace.tsd.ac.uk/dspace/bitstream/10412/245/1/Thomas,%20M.,%202012%20New%20Religious%20Movements%20An%20Analysis%20of%20Definitions.pdf> (6. maj 2016).
62. Wallis, Roy. 2004. Three types of new religious movements. V *Cults in Context: Reading in the Study of New Religious Movements*, ur. Lorne L. Downson, 39–69. New Brunswick, London: Transaction Publishers.
63. Walliss, John. 2004. *Apocalyptic Trajectories. Millenarianism and Violence in the Contemporary World*. Bern: Peter Lang AG, European Academic Publishers.
64. Wessinger, Catherine. 1997. Millenialism With and Without the Mayhem. V *Millenium, Messhias and Mayhem: Contemporary Apocalyptic Movements*, Robbins, Thomas in Susan J. Palmer, 47–57. New York: Routledge.
65. Xie, Zhibin. 2006. *Religious Diversity and Public Religion in China*. Burlington: Ashgate Publishing Company.
66. Xinping, Zhuo: *Academic Studies Concerning Social Politics and Religion in Contemporary China*. Dostopno prek: <http://www.global.ucsb.edu/luceproject/papers/pdf/Academic%20Studies%20Concerning%20%20Social%20PoliticsandReligioninContemporaryChinaZX.pdf> (10. maj 2016).
67. Wikipedia: *Falun Gong*. Dostopno prek: https://en.wikipedia.org/wiki/Falun_Gong (20. april 2016).

68. ---: *History of Falun Gong*. Dostopno prek:
https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Falun_Gong#2002.E2.80.932004 (20. april 2016).
69. --- *Ljudska republika Kitajska*. Dostopno prek:
https://sl.wikipedia.org/wiki/Ljudska_republika_Kitajska (28. julij 2016).
70. --- *Millenarianism*. Dostopno prek: <https://en.wikipedia.org/wiki/Millenarianism> (20. april 2016).
71. --- *New Religious Movement*. Dostopno prek:
https://en.wikipedia.org/wiki/New_religious_movement (20. april 2016).
72. --- *Organ harvesting from Falun Gong practitioners in China*. Dostopno prek:
https://en.wikipedia.org/wiki/Organ_harvesting_from_Falun_Gong_practitioners_in_China (6. maj 2016).
73. --- *Revitalization Movement*. Dostopno prek:
https://en.wikipedia.org/wiki/Revitalization_movement (20. april 2016).
74. Žurnal24. 2010. *Napad na Google "rutina"*. Dostopno prek:
<http://www.zurnal24.si/napad-na-google-rutina-clanek-67695> (20. april 2016).
75. 24ur. 1999. *Na Kitajskem prepovedali sekto Falun Gong*. Dostopno prek:
<http://www.24ur.com/novice/svet/na-kitajskem-prepovedali-sekto-falun-gong.html>
(20. april 2016).

PRILOGA

Na vprašalnik o Falun Dafa v Sloveniji mi je odgovoril Gregor Čadež julija 2016 v Ljubljani.

1. Koliko časa Falun Dafa že deluje v Sloveniji?

Po znanih podatkih je kultura Falun Dafa v Sloveniji prisotna od leta 2003.

2. Kje se pripadniki Falun Dafa zbirate in kdaj? Ali imate posebno lokacijo, kjer se zbirate, mogoče točno določen čas v tednu ali mesecu?

Trenutno se dobivamo približno enkrat na dva tedna v javnem parku v Ljubljani, ker nam trenutno sezona to dopušča. Drugače se dobivamo tudi pri posameznikih doma. Nekajkrat na leto pa se dobimo tudi na Falun Dafa informativnih dnevih po Sloveniji.

3. Ali je skupina pravno registrirana kot religijsko gibanje?

Ne, saj Falun Dafa ni religijsko gibanje, ampak je starodavna kitajska duhovna disciplina, ki v Sloveniji nima pravne registracije.

4. Koliko pripadnikov ima Falun Dafa v Sloveniji?

V Sloveniji je trenutno pet aktivnih praktikantov in štirje znani praktikantje, ki trenutno ne sodelujejo v javnih aktivnostih. Neznano pa je dejansko število praktikantov, ki izvajajo prakso zase in se ne želijo izpostavljati javnosti, ve se za najmanj dva taka praktikanta. Torej v Sloveniji nas je skupaj najmanj 11 znanih praktikantov.

5. Ali obstaja hierarhija med pripadniki (voditelj, začetniki ...)?

Ustanovitelj Falun Dafa prakse je učitelj Li Hongzhi in vsi drugi smo njegovi učenci.

6. Ali imajo pripadniki kakšne dolžnosti?

V kultivaciji Falun Dafa ni dolžnosti, je le namen ozaveščati ljudi in širiti resnico pregona praktikantov Falun Dafa na Kitajskem, deliti informacijo o sami praksi in prikazovati izvajanje vaj interesentom ter nuditi vsakršno pomoč v zvezi s kultivacijo.

7. Kako so pripadniki Falun Dafa razdeljeni glede spola – ali je več moških ali žensk?

V kultivaciji Falun Dafa ni drugih delitev glede na spol kot le drugačen položaj rok pri izvajanju vaj. Oba spola sta enakovredna, v Sloveniji trenutno med učenci prevladuje moški spol.

8. Ali je v Sloveniji oseba, ki se ga smatra kot vodjo Falun Dafa?

Po vsem svetu imamo edinega učitelja Li Hongzhija in vsi drugi smo njegovi učenci, kot aktivni praktikantje pa samoiniciativno prevzemamo pobude po lastnih zmožnostih posameznih aktivnosti Falun Dafa.

9. Kako pridobivate nove člane?

Praktikantovo lastno vedenje in izvajanje vaj po tem sistemu kultivacije vzbuja zanimanje pri ljudeh in tako se ljudje sami začnejo zanimati za kultivacijo Falun Dafa. Le redki so tisti, ki sami po sebi pridejo do kultivacije in šele zatem stopijo v stik z nami. V javnosti se prirejajo tudi Falun Dafa informativni dnevi, kjer izvajamo prikaz vaj, delimo letake, širimo resnico pregona praktikantov Falun Dafa na Kitajskem, zbiramo podpise za peticijo DAFOH, vodimo peticijo proti Jiang Zeminu ter tako ljudi na ta način seznanjamo s samo kultivacijo Falun Dafa.

10. Kdo je ustanovitelj gibanja?

Prakso Falun Dafa je ustanovil Učitelj Li Hongzhi. Tovrstno aktivnost v Sloveniji pa vzpodbujamo vsi praktikantje po lastnih zmožnostih, pobude za javne aktivnosti pa se v sedanjem obdobju trudita čim boljše predstavljati Žiga Požun in Gregor Čadež.

11. Iz katere tradicije izhaja gibanje, od kod črpa svoje doktrinarne osnove ter kakšne so te osnove?

Kratka predstavitev Falun Dafa

Falun Dafa je napredna praksa Budove šole za samokultivacijo. To je disciplina, v kateri so »asimilirane najvišje kvalitete vesolja – Zhen, Shan, Ren (Resničnost, Sočutje, Toleranca) – in so temelj tovrstne prakse. Prakso vodijo najvišje kvalitete, ki temeljijo na pravih zakonih in določajo razvoj vesolja.«

Falun Gong praksa se osredotoča na um, s kultivacijo posameznikovega uma in misli – ali »Šinšing (Xinxing)« – kot ključnega pomena za povečanje gong energije. Velikost posameznikovega Gongga je neposredno sorazmerna njegovemu Šinšingu. Pojem »Šinšinga« zajema preoblikovanje vrline (bele snovi) in karme (črne snovi).

Vključuje tudi potrpežljivost, razsodnost in opustitev – to je opuščanje navadnih človeških želja in navezanosti ter zmožnosti prenašati največje težave in preizkušnje.

12. Ali obstajajo kakšni obredi ter kako pogosto se izvajajo?

V Falun Dafa praksi ni izvajanja obredov.

13. Ali poskušate svoje religijsko sporočilo prenašati tudi nečlanom ter kako?

Starodavna kitajska duhovna disciplina Falun Dafa se prenaša na nečlane z lastnim vedenjem in raznimi aktivnostmi Falun Dafa praktikantov, kot so: Falun Dafa informativni dnevi, deljenje letakov, zbiranje podpisov v okviru peticije DAFOH, z individualnim in skupinskim prikazom vaj, s pojasnjevanjem resnice o pregonu Falun Dafa na Kitajskem drugim praktikantom ter zbiranjem podpisov v okviru peticije proti Jiang Zeminu. Tako poteka povsod po svetu in prav tako tudi v Sloveniji.

Po svetu trenutno poteka tudi mednarodna kampanja pojasnjevanja resnice o pregonu praktikantov Falun Dafa na Kitajskem preko socialnih omrežij in po raznih medijskih hišah kot tudi po raznih državnih uradih, preko individualnih pojasnjevanj in drugega.

Skozi osupljivo glasbo in ples nam tudi Shen Yun (www.shenyunperformingarts.org) oživlja skoraj 5000 let staro izgubljeno kitajsko kulturo. Gre za projekt, ki ga ustvarjajo Falun Dafa praktikanti s celega sveta, ki nam vsako leto pripravijo izjemno turnejo po celem svetu. Slovenski praktikantje pa smo ob tej priložnosti začeli vabiti na ogled te predstave v sodelovanju z lokalno turistično agencijo na organizaciji prevoza in ogleda predstave.

14. Ali imate način financiranja gibanja? Če da, katerega?

Vse Falun Dafa aktivnosti so brezplačne! Torej ves reklamni material in vse aktivnosti financiramo praktikantje sami po lastnih finančnih zmožnostih.

15. Kako se gibanje v Sloveniji odziva na kršenje človekovih pravic pripadnikov Falun Dafa na Kitajskem?

Ob deljenju informacij o pregonu Falun Dafa praktikantov na Kitajskem smo večina priča ogorčenju Slovencev. Ti ne morejo verjeti, da je kaj takega v tej sodobni družbi sploh še mogoče v današnjih časih. Nekatere Slovence pa bolj zanima sama

problematika na Slovenskem in izkazujejo zanimanje izključno za domačo situacijo in ne toliko tujo oz. kitajsko.

16. Ali je gibanje v Sloveniji ali okoliških državah poskušalo opozoriti na te kršitve človekovih pravic pripadnikov Falun Dafa na Kitajskem?

- V vseh državah, kjer je prisotna aktivnost Falun Dafa, se poskuša na razne načine opozoriti na omenjene pregone s peticijo DAFOH (www.dafoh.org/petition-to-the-united-nations/). Organizacija DAFOH je letos nominirana za Nobelovo nagrado za mir. Zbiramo tudi peticijo proti Jiang Zeminu.
- Trenutno je naš največji dosežek tudi dovolj zbranih podpisov članov MEP – Members of the European Parliament na podpisu deklaracije 48/2016 v Evropskem parlamentu. To pomeni, da se bo debata glede te zadeve začela odvijati med evropskimi poslanci na eni od prihodnjih sej. Vsi slovenski člani MEP so s podpisom podprli omejeno deklaracijo, večina na pobudo naših praktikantov.
- Nedavno je ameriški kongres obsodil prisilni odvzem organov praktikantom Falun Dafa na Kitajskem in ob tej priložnosti smo pripravili prevod Izjave za javnost in jo poslali vsem večjim medijskim hišam po Sloveniji. To so običajne aktivnosti Falun Dafa praktikantov širom po svetu in tudi v Sloveniji.

17. Kako je po vašem občutku Falun Dafa sprejet v Sloveniji?

Opaza se, da so ljudje vse bolj odprti do drugačnih praks, kot so pri nas znane v vsej zgodovini in kulturi. A vseeno se opazi, da je termin kultivacija pri nas še precej neznan in nejasen. Z izjemo nekaterih posameznikov nam dosedanje izkušnje kažejo, da so ljudje v Sloveniji do Falun Dafa zelo odprti in da so pripravljene prisluhni in podpreti pregon in izvajanje tovrstne prakse, saj v tem ne vidijo nič slabega in obenem radi podelijo tudi svoje mnenje glede tega. Nekateri celo poskusijo izvesti vaje ob informativnih dnevih, a tisti, ki izrazijo težnjo po rednem izvajanju prakse in katerim se priporoča branje osnovne knjige Zhuan Falun pogosto ob naslednjem snidenju izjavijo, da je še niso uspeli prebrati, pa čeprav je že minilo kar precej časa od predane informacije, in da je knjiga brezplačna na spletni strani v elektronski obliki. Zatorej sta odprtost in sprejetost Falun Dafa prisotni, a je izvajanje prakse za zdaj prisotno zgolj pri manjšini.

18. Ali menite, da veliko ljudi v Sloveniji pozna gibanje Falun Dafa?

Uspelo nam je že večkrat izvesti Falun Dafa informativne dneve v Ljubljani in Mariboru ter na ta način o gibanju obvestiti tudi večje število ljudi. To počnemo praktikantje tudi na dnevni bazi v lokalnem okolju, a je vse prilagojeno našim zmožnostim. Kot do sedaj si bomo tudi v prihodnje prizadevali ozaveščati vse večje število ljudi na slovenskih tleh in tudi nuditi pomoč pri ozaveščanju ljudi v sosednjih državah.